„Iar de Dumnezeu a fost numit: Arhiereu după rânduiala lui Melchisedec.

În privința aceasta avem mult de vorbit şi lucruri grele de tâlcuit, de vreme ce v-ați făcut greoi la auzit.

Căci voi, care de multă vreme s-ar fi cuvenit să fiți învățători, aveți iarăşi trebuință ca cineva să vă învețe cele dintâi începuturi ale cuvintelor lui Dumnezeu şi ați ajuns să aveți nevoie de lapte, nu de hrană tare.

Pentru că oricine se hrăneşte cu lapte este nepriceput în cuvântul dreptății, de vreme ce este prunc.

Iar hrana tare este pentru cei desăvârşiți, care au prin obişnuință simțurile învățate să deosebească binele şi răul." (Evrei.5/10-14)

„Încă multe am a vă spune, dar acum nu puteți să le purtați.

Iar când va veni Acela, Duhul Adevărului, vă va călăuzi la tot adevărul; căci nu va vorbi de la Sine, ci toate câte va auzi va vorbi şi cele viitoare vă va vesti.

Acela Mă va slăvi, pentru că din al Meu va lua şi vă va vesti." (Ioan.16/12-14)

„Şi mi-a arătat, apoi, râul şi apa vieții, limpede cum e cristalul şi care izvorăşte din tronul lui Dumnezeu şi al Mielului" (Apoc.22/1)

Acest cuvânt este râul vieții

Selecție de texte din Cuvântul lui Dumnezeu pe această temă.

Am venit şi am spus mereu prin cuvintele acestei lucrări: ***«Ferice celui care nu se va sfărâma de această piatră. Ferice celui ce-şi va spăla viața în acest vas»,*** **căci piatra este Însuşi Domnul, Cel ce locuieşte până la sfârşit în acest munte prin cuvintele acestei lucrări**, căci învățătura care va curge prin această lucrare se va ridica în zilele ce vin peste vârfurile munților, ca să curgă noroadele înspre acest râu şi să bea din această piatră apă curată şi netulburată şi să se spele în acest vas, în această învățătură mântuitoare, căci scris este: ***«Din Sion va ieşi legea, şi din Ierusalim vor curge râuri de apă vie şi curată».***

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu către alesul Său Irineu, din 23-02-1991

***

Pace şi binecuvântare apostolilor Cuvântului, Care grăieşte din ceruri peste România, **căci în mijlocul României curge de la Dumnezeu cuvântul vieții, râul vieții despre care scrie în Scripturi** şi din care va lua şi va bea făptura cea nouă, care va fi nouă prin cele ce se coboară din tronul lui Dumnezeu, după cum a fost din vreme vestit prin prooroci. (Vezi tema „România – Noul Ierusalim – Noul Canaan" n.r.)

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu către regele Mihai, din 23-06-1992

***

O, copii ai poporului Meu, vin mereu în mijlocul vostru şi vă îndemn să facem sfat ceresc, şi voi nu ştiți ce vreau să fac Eu peste voi, că dau mereu să vă vindec, să vă ajut să vă deschideți ranele şi bubele şi puroiul, care nu sunt altceva decât neascultare şi gândire vătămătoare, care nu seamănă cu planul Meu, şi sunt neîmpăcare cu Dumnezeu. Iată, vreau să aşez lucrători peste popor, lucrători din loc în loc peste popor. Să ia de la Mine lucrătorul şi să pună peste voi; să ia de pe voi şi să curețe ce nu-I place lui Dumnezeu, ce nu intră cu veacul cel nou, care dă să se lase peste voi, copii ai poporului sfânt, că Mă frământ cu tot cerul, şi Mă întreb: ce veți face voi când această carte va sta cu voi la socoteală? Această

carte lucrată de Dumnezeu vreme de patruzeci de ani, este adevărată această carte, şi voi staţi la îndoială pentru ea. Eu spun aceasta peste cei neascultători: adevărată şi dumnezeiască este această carte scrisă de Duhul Sfânt în vremea voastră.

A fost cartea cea dintâi, pe care Eu am dictat-o lui Moise, alesul Meu; fir cu fir i-am dictat-o, toată facerea lumii şi tainele ei, toată truda Mea cu Israel cel de atunci şi proorociile cele de atunci, căci Moise a fost mare prooroc. Şi au fost toţi proorocii aşezaţi în cartea aceea, căci s-a vorbit din cer şi s-a aşezat pe pământ tot cuvântul rostit de cer. Şi toată cartea cea dintâi a vorbit de venirea întrupată a Fiului lui Dumnezeu din Fecioară, de începutul împărăţiei lui Dumnezeu peste oameni şi în oameni.

Şi a fost apoi cartea cea de a doua, pe care am dictat-o Eu, Domnul, apostolilor Mei, lăsând prin ea cuvântul Meu peste pământ. Dar cartea aceasta a doua e mare, fiilor, mare de tot, dar n-a putut fi cuprinsă de pământ, căci a fost puţin pământ nou şi ceresc, născut de la cuvântul Meu, că lumea era dată la idoli şi nu ştia de Dumnezeu, dar apostolii Mei s-au apucat apoi şi au lucrat pe viu cu Mine peste lume, şi s-a răspândit împărăţia Mea din loc în loc atunci, şi au recunoscut mulţimi de oameni pe Dumnezeu, Creatorul şi Stăpânul a toate. Şi acum, învăţătura împărăţiei Mele este cunoscută de tot pământul, dar Domnul, Creatorul, plânge cu cerul, că nimeni nu mai are trăire cerească, şi toată lumea are păcat dacă a ştiut ce vrea Domnul de la ea. Tot pământul în lung şi în lat ştie de Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Cel întrupat în Fecioară prin cuvântul Duhului Sfânt, şi M-am zbuciumat cu Tatăl Meu şi cu cerul tot, ca să fac izbăvire peste lumea care are numai idoli, peste tot omul care a făcut din el idol, din el, şi din tot ce-i place lui. Şi te-am ales pe tine, popor care erai scris ca să fii pentru Mine şi pentru învierea ta şi a lumii, şi am aşezat în mijlocul tău un vas curat, ca să te uiţi în el şi să te speli din el, căci în el a fost apa cea vie, a fost cuvântul Meu întru izvor ceresc. **Şi iată, aşa am lucrat cartea cea de a treia, pe care v-am dictat-o vouă şi pe care n-am sfârşit-o de dictat, căci acest izvor curge din tronul Treimii cereşti şi va să inunde pământul cu viaţă şi cu împărăţie de cer şi de nestricăciune pe pământ.**

Iată, Israele, omul vorbeşte cu telefonul, şi crede omul, crede când face aşa, crede şi înţelege că vorbeşte cu capătul celălalt al pământului, dar tu, creştine tată, nu-L crezi pe Cel ce te-a făcut pe tine şi tot ce se vede şi ce nu se vede. Eu sunt mai presus decât felul vostru de vorbiri şi de legături dintre voi. Crede şi în Mine, măi creştine îndoielnic. **Crede, tată, şi cercetează, ca să vezi că Eu sunt Creatorul acestei cărţi cereşti.** Crede, măi creştine, că doar Eu te-am înfiat pe tine, şi tu nu eşti mai deştept şi mai iscusit ca Mine. Crede şi în Mine, nu numai în tine. Crede şi în Dumnezeu, Care vorbeşte din cer cu tine, Care vorbeşte pentru tine de deasupra ta, Care are putere să vorbească cu glasul Său peste tine. Aştept, tată, încredinţarea ta, ca să ajungi să ai şi tu firul cel din cer în casa ta, telefonul cel din cer, ca să auzi şi tu, creştine. Eu sunt glasul care umple cerul şi pământul, de la o margine la alta, şi nu am nevoie de fire şi de ştiinţa oamenilor şi a meşterilor deştepţi, ci am nevoie de tine şi de credinţa ta şi de casa ta curată şi cerească, şi ca să te cunosc că eşti servul Meu, şi ca să pot să vin spre urechea ta şi să ţi-o destup, ca să auzi glasul cuvântului Meu. Eu sunt Cuvântul, şi am putere să vorbesc peste tine şi să Mă fac auzit de tine.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinţilor împăraţi Constantin şi Elena, din 03-06-1994

***

Iată călătorie cerească. Fiul lui Dumnezeu Se apropie de scăldătoarea cuvântului Său, aşa cum S-a apropiat la Iordan, de i-a ieşit în cale lui Ioan ca să înceapă botezul pocăinţei în

numele Lui şi cu El. Eu, măi fiilor, M-am lăsat însemnat de botezul lui Ioan ca să întregesc taina botezului cu apă, căci la botezul Meu în Iordan am fost botezat cu apă şi cu Duhul Sfânt, că M-a acoperit Duhul Sfânt în chipul Său trupesc, cu chipul porumbelului, măi Israele, botez cu apă şi cu Duhul Sfânt. Ioan M-a botezat cu apă, şi Tatăl M-a botezat cu Duhul Sfânt în chip văzut, ca să fie la Iordan Tatăl, Fiul şi Duhul Sfânt. Amin.

Iată-Mă cu ceruri deschise deasupra ieslei cuvântului Meu, deasupra scăldătoarei Siloamului cel nou, deasupra râului vieții, Ierusalime, căci din cer curge Iordanul vieții. **Râul vieții curge din cer peste gura izvorului cuvântului Meu, iar Eu, Domnul, rostesc vestire şi cuvânt de Bobotează cerească: Se binecuvântează şi se sfinţeşte cu Duhul Sfânt apa râului vieții şi apa izvoarelor din grădina râului vieții, în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Botezului Domnului, din 19-01-1995

***

Se întreabă încă, se mai întreabă şi unii din Israel: „Ce atâta vorbărie pe Dumnezeu, atât de des, atât de mult? Dumnezeu nu mai are altceva de făcut? **N-a fost aşa niciodată în timp". N-a fost, fiilor, niciodată aşa, dar acum aşa este, după cum este scris de râul vieții, care va curge şi va da peste margini. Râul este cuvântul.** Acum aşa este, după cum scrie despre legea Domnului, din care vor lua toate neamurile pământului, curgând ele spre muntele Domnului, spre legea vieții. De aceea grăiesc mult şi des de deasupra ta, poporul Meu, ca să te învăț naşterea Domnului în om, şi ca să fie om omul, pentru că modelul de om, Dumnezeu l-a făcut, măi Israele. **Şi fii atent ce-ți mai spun Eu ție: modelul de Israel Dumnezeu l-a făcut, şi când l-a făcut l-a numit Israel pe acest model, şi mulți necunoscători de Dumnezeu îşi fac semne şi se miră de cuvântul Israel, de numele cu care te numesc Eu pe tine, Israele.** Când l-am făcut pe om din pământ şi din apă şi din Duh dumnezeiesc, l-am făcut bărbat şi femeie şi l-am numit om. Când l-am făcut pe Israel, am despărțit oamenii de pe pământ în două, şi Mi-am luat şi Eu o parte din cele două, şi am numit-o Israel. Din ce l-am făcut pe Israel? L-am făcut din Avraam, Isaac şi Iacov, şi i-am pus numele Israel. Şi n-a durat mult apoi, şi s-a băgat duhul rău pe fir, ca să-Mi culce iar lucrarea la pământ. Şi atunci am despărțit şi pe Israel în două dacă am văzut lucrarea Mea amenințată. A lucrat duhul rău cu dibăcie, dar Eu am rostit cuvânt proorocesc şi încă din pântecele cel despărțitor în două neamuri am rostit pentru Israel despărțitură, am rostit pentru totdeauna numele pentru Israel şi am zis: ***«Din Iacov se vor numi fiii lui Dumnezeu, şi din Esau se vor numi fiii oamenilor»,*** iar pe Iacov l-am numit Israel. Aşa a luat ființă Israel. Israel şi Edom s-au numit cele două neamuri ieşite din Isaac. Din Iacov şi Esau s-au schimbat cu numele de Israel şi Edom până acum, până la venirea Mea cea văzută. Aşa a fost şi pe vremea pământului cel dintâi. Au fost o parte fiii lui Dumnezeu, şi o parte, fiii oamenilor. Fiii lui Dumnezeu erau din Set, şi fiii oamenilor erau din Cain. Au scăpat atunci opt oameni şi, iarăşi, după o vreme Eu am făcut despărțitură, şi de atunci Eu şi cuvântul Meu merg cu Israel până la capătul mersului, iar Edom merge şi el cu mersul lui până la capătul mersului lui. **Mersul lui se sfârşeşte, dar Eu vă spun că s-a şi sfârşit, numai că el nu ştie ce înseamnă sfârşitul mersului lui, căci lucrarea lui Dumnezeu este duh şi taină, şi Eu nu dau vrăjmaşului Meu taina Mea.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul Maicii Domnului, din 08-01-1996

***

Eu sunt Cel ce sunt. Amin. Eu sunt mereu astăzi. Amin. Vin cuvânt pe pământ. Vine cu norii cuvântul Meu. (Vezi tema: „Precum S-a suit, aşa şi vine, cu norii vine", n.r.) **Iată-l, vine cu norii şi se face râu al vieții în care să se boteze toți cei ce cred în el, în**

cuvântul Meu. Cuvântul Eu sunt. Dacă însetează cineva, să vină la Mine să bea, să vină să bea din apa râului vieții, şi râuri de ape vii vor curge din pântecele lui, căci va primi Duh Sfânt. Amin. Cel ce crede, să vină să bea, că n-am venit să judec lumea, ci am venit să suflu peste ea Duh Sfânt şi s-o nasc din nou şi s-o înnoiesc. Se împlinesc Scripturile naşterii din nou a lumii, şi vin să împlinesc. Amin. N-am venit să judec lumea, ci ca s-o înnoiesc am venit, dar cel ce nu crede în Mine, Cuvântul Care vine cu norii, acela a şi fost judecat. Cel ce nu crede este judecat de necredință, căci cuvântul Meu care vine din Mine cu norii, este adevărat cuvântul care se naşte din Mine.

Eu sunt Cuvântul Tatălui, Duhul Adevărului, pe Care lumea nu-L cunoaşte, dar voi Îl cunoaşteți, fii ai lui Israel luat din români. Vin la voi cuvânt, şi Mă port din loc în loc ca să Mă vestesc că vin, aşa cum Gavriil a binevestit venirea Mea de la Tatăl trup născut din Fecioara mama Mea.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Botezului Domnului (Boboteaza), din 19-01-1997

***

Amin, amin zic ție, poporul Meu: cel ce crede în Mine are viață veşnică şi nu moare, iar cel ce moare nu crede în Mine. Cel ce crede în Mine înviază şi este viu şi crede, iar cel ce nu mai crede nu mai este viu. I-am spus omului cel dintâi, i-am spus lui Adam: ***«Dacă nu vei asculta, dacă vei lua ce ți-am spus să nu iei, vei muri în ziua aceea»,*** pentru că cel ce nu crede ce-i spun Eu, acela nu mai este viu, **şi nimeni nu înțelege ce înseamnă sfârşitul lumii, nimeni, poporul Meu.** Cel ce nu crede în Mine, acela nu este viu. Cuvântul acesta cu care vin Eu pe pământ de patruzeci de ani, ba chiar de patruzeci şi cinci de ani, aşa cum scrie în Scripturi şi în prooroci**, acest cuvânt este judecata necredinței, căci oamenii nu ştiu ce înseamnă sfârşitul lumii,şi sfârşitul lumii înseamnă necredința în Dumnezeu.** iar necredința se întinde peste oameni până la toate marginile, dar şi cuvântul Meu se duce ca săgeata care se opreşte deodată la locul unde cade ea.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a şasea după Paşti, a orbului, din 01-06-1997

***

Cuvântul Meu spre voi este râul vieții care curge din tronul lui Dumnezeu şi al Mielului lui Dumnezeu. Cuvântul Meu este credincios şi adevărat. Amin, amin, amin. Cuvântul Meu este apa vieții care adapă locurile fără apă, fără apă vie, şi lipsa de apă pârjoleşte pe oameni, şi Eu vin să aduc peste pământ poruncile vieții veşnice şi să le dau oamenilor şi să-i învăț să bea cu credință din apa Mea cea vie şi să mănânce cu iubire şi cu foame din pâinea Mea cerească. Cuvântul Meu se înalță pe pământ şi grăieşte pe înălțimi şi rosteşte acoperişurilor să se aplece şi să ridice deasupra lor cuvântul Meu cel sfânt, ca să se sfințească din el acoperişurile şi înălțimile şi să stea aplecate la cuvântul Meu cel sfânt. Amin, amin, amin.

Cuvântul Meu se poartă pe sine spre cei ce stau peste țara Mea de nuntă şi vin să-i vestesc că România este țara străluciri lor cereşti din pricina cuvântului Meu, care este râul şi apa vieții, şi vin să-i vestesc că Mi-am aşezat tronul în România, şi din tronul Meu curge apa vieții, curge râul vieții, curge cuvântul Meu ca ploaia şi ca zăpada din cer, care adapă pământul şi îl face să răsară şi să rodească şi să dea sămânță semănătorului şi pâine spre hrană, şi el nu se întoarce către Mine fără să rodească. El face voia Mea şi îşi îndeplineşte rostul lui. Amin.

Pace ție, Românie! Pace ție, țara Mea! Pace, iubito! Pacea Mea ți-o dau! Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Înălțării sfintei Cruci, din 27-09-1997

***

Este scris că împărăția cerurilor se ia cu asalt, se ia cu năvală, fiule, că ea se lasă cucerită de cei ce vor să pună mâna pe ea. (Vezi tema: „Împărăția cerurilor nu vine în chip văzut", n.r.) Cine apucă să guste cu adevărat din roadele ei, acela caută s-o dobândească de patrie.

Te-am învățat, poporul Meu, să ceri împărăția cerurilor pe pământ cu tine. De ce, oare, ți-am spus Eu să ceri așa? **Ți-am spus pentru că tu ești român, și țara ta este pilda împărăției cerurilor. Ea a fost mereu luată cu năvală pentru roadele ei cele bune.** Mereu, mereu a fost luată cu asalt și cucerită, și nu știau cuceritorii ei ce cucereau, ei nu știau că ea este țara Mea cea iubită, cea așteptată să fie. Eu fac din ea împărăție a cerurilor, dar am și făcut, căci cuvântul Meu este mereu în ea și am în ea țară cu miere și cu lapte, am cuvântul Meu hrană dulce în ea, și cine gustă din această hrană, se îndulcește și se sfințește și dorește după împărăția cerurilor, care este cu tine, poporul Meu. Eu fac din România împărăția cerurilor, și ea va fi cucerită din nou de toți împărații lumii, dar nu ca s-o dezbine, ci ca să-i dea slavă și să i se închine. Amin. Mai e o clipă mică, și învățătura cuvântului Meu va fi luată cu asalt și va fi hrană vie și nestricăcioasă pentru multe noroade care vor învia și vor lua cu asalt împărăția cerurilor și o vor cuceri și vor fi ai ei și se vor numi popor român. Amin. Dar puii de vipere vor fi plini de îngâmfare și greu se vor apleca, dar se vor apleca de frica durerilor. Aceștia sunt fariseii și cărturarii care se bizuie pe ei, dar picioarele lor se vor muia și vor avea nevoie de Duhul lui Dumnezeu ca să-i înconjoare și ca să-i ierte apoi, dar mai întâi trebuie să facă roade vrednice de pocăință, nu să se bizuie pe Dumnezeu nefăcând roade de pocăință în inimile lor. Așa zicea Ioan Botezătorul la unii ca aceștia care veneau spre el fugind de cele ale mâniei Domnului; așa le zicea: ***«Pui de vipere, cine v-a arătat să fugiți de mânia ce va să fie? Faceți, dar, roade vrednice de pocăință și nu începeți a zice în voi înșivă: „Avem tată pe Avraam", căci vă spun că Dumnezeu poate și din pietre să ridice fii lui Avraam. Acum securea stă la rădăcina pomilor; deci, orice pom care nu face roade de pocăință, roadă bună, se taie și se aruncă în foc».*** Iar la aceste cuvinte multe mulțimi îl întrebau pe Ioan și ziceau: ***«Ce să facem?»,*** iar Ioan îi învăța și îi boteza și le arăta drumul spre Mine, Hristosul Cel trimis de Tatăl ca să boteze pe oameni cu Duhul Sfânt.

Poporul Meu, Eu sunt Stăpânul tău, și sunt în mijlocul tău, și tu ești casa Mea pe pământ, tu ești împărăția cerurilor în mijlocul poporului român, și vei fi luat cu asalt din pricina dulceții care este în tine. Tu ai cuvântul Meu cel dulce în mijlocul tău, care curge peste tine de deasupra ta, popor credincios. **Cuvântul Meu este râul vieții, care curge din Mine, căci Eu sunt izvorul râului vieții**. Izvorul Meu este cuvântul care le face pe toate, care le adapă pe toate. Cuvântul Meu este miere și lapte, **care crește omul pentru nestricăciune de trup și de suflet și de duh.** (Vezi tema: „Taina de mântuire a omenirii, taina nestricăciunii", n.r.)

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica pomenirii pildei vameșului și a fariseului din 08-02-1998

***

Iată, vin Eu. Vin și învăț neamul omenesc să știe de la Tatăl citirea Scripturilor venirii Mele cu cer nou și cu pământ nou pentru cei drepți. Iată, vin Eu, și fericiți sunt cei ce ascultă cuvântul Meu și îl împlinesc pe el. Nu știu oamenii bisericii ce înseamnă nou Ierusalim, nu

ştiu ce înseamnă om vechi şi om nou, şi rătăcesc, că nu cunosc tainele Mele cele din Scripturi. Iată, vin Eu Învățător din cer pe pământ, iar tu, Israele român, Ierusalime nou, nume nou pentru poporul Domnului, tu să stai mereu pe calea iubirii Mele cu tine, pe calea venirii Mele la tine, ca **să ia oamenii din râul cuvântului Meu, râul vieții, care curge din Mine peste pământ ca să adăp din el neamul omenesc.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului mare mucenic Gheorghe, din 06-05-1998

***

E sărbătoare de naştere, şi Eu M-am bucurat în cuvânt la ieslea Mea. Cuvânt nou Mă nasc în iesle, cuvânt de bucurie, cuvânt de nădejde, cuvânt de învățătură spre tămăduirea neamurilor, **râul şi apa vieții, care curg din tronul lui Dumnezeu şi al Mielului. De o parte şi de alta a râului creşte pomul vieții, iar frunzele lui sunt spre tămăduirea neamurilor.** Amin. Dar rodul lui pentru cine este? Iată, Eu trimit pe îngerul Meu ca să arate cele ce trebuie să fie în curând. Fericiți sunt cei ce-şi spală veşmintele lor ca să aibă stăpânire peste pomul vieții, şi prin porți să intre în cetate. Amin. Prin porți, nu cum ştie omul că se intră.

Omul nu cunoaşte cetatea lui Dumnezeu, nu ştie omul ce înseamnă această taină şi nu ştie ce înseamnă porți, ca să intre pe porți şi ca **să aibă stăpânire peste pomul vieții, care dă rod, şi rod din rod.** Nu ştie omul, nu are de unde să ştie, fiindcă toate sfârşitu-s-au, toate opritu-s-au. Dar vin Eu, şi am venit, că sunt Alfa şi Omega, început şi sfârşit. Vin Eu şi încep de la început şi cuvintez cuvânt spre tămăduirea neamurilor, spre naşterea din nou a omului. Vin să chem omul la cer nou şi pământ nou, căci vin să fac dreptate sfinților. Cine este sfânt, să se sfințească încă, fiindcă vin să fac dreptate sfinților în cer şi pe pământ; vin, şi am venit. Amin. Am venit din cer pe pământ să mai fac o dată cer şi pământ, căci noi le fac pe toate. Am venit să fiu cuvânt, şi am iesle unde vin. Mă aşez cuvânt în iesle şi Mă dau spre tămăduirea neamurilor, şi fericiți sunt cei ce se spală în râul acesta, în cuvântul acesta care izvorăşte din tronul lui Dumnezeu şi al Mielului. Amin.

Îngeraşii naşterii cântă slavă cuvântului Meu, care curge din cer spre tămăduirea neamurilor. Îngeraşii cântă la ieslea cuvântului Meu, iar sfinții din cer se strâng, că e sărbătoare de naştere, sărbătoare de cer pe pământ. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Naşterii Domnului din 07-01-1999

***

Fac cerul sul, precum am proorocit. Cartea Mea pe care v-o dau s-o întocmiți peste voi şi peste pământ, se numeşte sul, cerul făcut sul, cuvântul cerului care vine pe pământ şi se face sul, cuvânt de viață, cuvânt sfânt pentru înțelepciune sfântă, duh de mângâiere pentru cei mângâiați de Mine, duh de bucurie pentru cei ce iubesc bucuria Mea, bucuria cea sfântă. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a patra a Postului Mare, a sfântului Ioan Scărarul, din 21-03-1999

***

Omule, ştii tu de unde curge cuvântul Meu peste tine? El curge din coasta Mea cea împunsă, el este taina coastei Mele împunse pe când eram încă pe cruce pentru păcatele tale, omule. O, nu fi surd, nu fi orb, nu fi mut înaintea cuvântului Meu care te cheamă la izvorul cel țâşnit din coasta Mea cea împunsă, din trupul Meu cel dumnezeiesc din care curge lapte şi miere pentru hrana ta, căci sângele Meu este cel ce mărturiseşte pentru Mine şi pentru tine,

omule, căci pentru tine am murit. Am murit ca să mori şi tu, şi apoi să înviezi odată cu Mine, şi apoi să împarţi înviere peste morţi. Nu fi necredincios. Curând, curând lumina Mea va acoperi tot pământul. Grădinița cuvântului Meu din România este lumina cu care Eu am însemnat pământul pecetluindu-l cu lumina cea de la început, căci scris este: ***«La început a fost Cuvântul, şi Cuvântul era Dumnezeu»***. Tot aşa este şi la sfârşit, căci Eu am spus: ***«Sunt Cel dintâi şi Cel de pe urmă. Sunt început şi sfârşit»***. Amin.

Lasă-te cuprins în lumină. Fă-te fiu al zilei dintâi, căci în ziua cea dintâi am făcut Eu lumina, şi în ziua cea dintâi Mi-am făcut învierea, omule. Eu pe cel întâi zidit l-am făcut în ziua a şasea, dar pe omul cel apoi zidit l-am făcut în ziua întâi, căci Eu, Cel înviat în ziua întâi, am fost începătura făpturilor Mele. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a doua după Paşti, a sfântului apostol Toma din 18-04-1999

***

O, fiilor, de ce se stinge iubirea de pe pământ? Omul însetează după iubire, după mângâiere, după bucurie, dar când află iubirea, el se învaţă cu ea, şi ea se stinge şi nu mai arde, şi omul caută iar, şi omul însetează iar.

Am stat de vorbă cu femeia samarineancă şi i-am zis aşa: ***«Oricine bea din apa aceasta va înseta din nou, dar cel ce va bea din apa pe care i-o voi da Eu, nu va mai înseta în veac, că ea se va face în el izvor de apă izvorâtoare de viaţă veşnică»***. O, fiilor, omul care se găseşte cu Dumnezeu, acela nu mai caută altceva şi nu mai însetează după altceva, şi se face viaţă veşnică un astfel de om, iar viaţa veşnică sunt Eu în om; Eu, Cel veşnic, Domnul, Care nu Se stinge, şi este. I-am zis samarinencei: ***«Dă-Mi să beau!»***. Ea avea cu ce să scoată apă din fântână şi de aceea i-am spus ***«Dă-Mi să beau!»***, şi apoi să-i plătesc pentru apa pe care Mi-o întinde să o beau pentru osteneala drumului Meu printre oameni. Voiam să-i plătesc cu apa cea vie şi să-i insuflu în cuget că Eu sunt Dumnezeu, iar ea a zis: ***«Nu cumva eşti Tu mai mare decât Iacov, părintele nostru, care ne-a dat această fântână după ce a băut din ea el şi feciorii lui şi turmele lui?»***. Eu voiam să o fac să înseteze de iubire şi să caute spre ea, şi i-am zis: ***«Oricine bea din apa aceasta va înseta din nou, dar tu ridică-te ca să cunoşti darul lui Dumnezeu şi pe Cel ce ți-a spus „Dă-Mi să beau“, şi El să-ți dea apă vie»***. Ea s-a umplut de iubire şi a zis: ***«Dă-mi, Doamne, această apă, ca să nu mai însetez, ca să nu mai caut»***.

O, fiilor, omul care se găseşte cu Dumnezeu, acela nu mai caută altceva, dar iată, omul nu Mă caută şi nu Mă găseşte. **Omul vrea minuni, vrea semne, dar acum e vremea judecăţii, nu mai e din nou ca la prima Mea venire când îl făceam pe om să Mă cunoască prin semne şi prin minuni.** Semnele şi minunile sunt pentru cei tari la cerbice, care stau împotriva Mea, nu sunt pentru cei care au iubirea după care nu mai însetează. Nu mai sunt de folos semnele şi minunile, că omul s-a pus mai mare decât Mine pe pământ. Numai că iubirea omului se stinge, şi omul însetează mereu şi bea mereu, căci cele pământeşti secătuiesc inima şi mintea şi sufletul şi trupul omului, dar la voi vin Eu şi Mă fac dar în voi, ca să aveţi voi darul iubirii şi să nu mai însetaţi după iubirea cea de pe pământ. **Eu Mă dau vouă apă vie şi Mă fac în voi izvor de apă izvorâtoare de viaţă veşnică şi vă liniştesc setea.**

Am stat de vorbă cu femeia samarineancă la înjumătăţirea praznicului iudeilor. Aşa stau şi azi de vorbă cu tot omul care însetează şi care caută apă, ca să-l insuflu pe om şi să ia de la Mine simţire cerească, darul iubirii, şi să zică omul: ***«Nu cumva Acesta este***

Dumnezeu? Nu cumva acesta este izvorul cel cu apă vie?». **Eu sunt Acela, omule**. M-am oprit iar şi iar pentru osteneala drumului Meu între cer şi pământ, M-am oprit lângă fântână ca să-ți țin calea şi să suflu peste tine cuvinte de dor, şi să-ți cer apă, şi să-ți răsplătesc apoi cu apa cea vie, căci scris este: ***«Oricine bea din apa aceasta va înseta din nou, dar cel ce va bea din apa aceasta a Mea nu va mai căuta apă, căci nu va mai înseta în veac, fiindcă ea se face în el izvor de apă izvorâtoare de viață veşnică»,*** după cum Eu am grăit samarinencei, care s-a plecat spre umilință şi a cunoscut pe Dumnezeu.

Vino, omule, la fântână, vino şi bea! Vino, că M-am făcut fântână în calea ta, fântână cu apă vie. Nu-ți trebuie ciutură să scoți, căci fântâna este adâncă şi n-ai putea tu să scoți apă. Ea este adâncă în sus, nu în jos. Ea coboară, nu urcă. Ea este Dumnezeu. Vino la Dumnezeu, omule, că eşti însetat şi nu ai cu ce să-ți stâmperi setea. Ia şi bea de la Mine şi nu mai înseta apoi, şi nu mai arde apoi, căci cel ce arde caută iar cu sete după apă. Te-am pus între cer şi pământ, omule. Tu însă te-ai coborât în adânc şi te-ai făcut iad în care arde voia cea din mădularele tale, şi îți cauți mereu voia aşa cum caută călătorul însetat apă în loc fără apă. Vino şi bea de la Mine şi nu mai înseta! Vino la Mine, ca să nu arzi de sete, căci curând, curând iubirea de pe pământ se va stinge şi se va face pământ, şi se va face casă iubirii de Dumnezeu, aşa cum a fost făcut omul cel din pământ luat.

Vino, omule, la fântână! Ea este de sus, nu de jos. Ea este Dumnezeu. Vino, ca să cunoşti pe Dumnezeu, căci samarineanca s-a plecat spre umilință şi a cunoscut pe Dumnezeu. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a cincea după Paşti, a samarinencei, din 09-05-1999

***

Iată, fiilor din grădina din care hrănesc pe cei aplecați spre Mine, iată, în vremea aceasta am făcut din voi cofiță şi cănuță pentru cei ce se apleacă să bea apa cuvântului Meu din vremea aceasta. Fluvii de har voiesc să croiesc prin voi peste pământ. Amin. Curând, curând vin cu începutul şi cu sfârşitul cărții. Iau de la început şi de la sfârşit şi împlinesc, căci scris este întru început: ***«Un fluviu ieşea din Eden ca să ude grădina, şi de acolo se despărțea în patru brațe»;*** şi, iarăşi, aşa este scris pentru sfârşit: ***«Iată râul vieții, limpede cum e cleştarul, şi care izvorăşte din tronul lui Dumnezeu şi al Mielului şi curge prin mijlocul cetății. Iar pe cele două maluri ale râului creşte pomul vieții, făcând douăsprezece feluri de roade, în fiecare lună dându-şi rodul său; şi frunzele pomului sunt spre tămăduirea neamurilor. Şi scaunul lui Dumnezeu şi al Mielului va fi într-însa, şi slujitorii Lui Îi vor sluji şi vor vedea fața Lui, şi numele Lui va fi pe frunțile lor. Şi aceste cuvinte sunt adevărate şi pecetluite cu pecetea adevărului».*** Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului sfințitului mucenic Ignatie, din 02-01-2000

***

Nimic nu înseamnă Ierusalim, nimic decât veacul Domnului. O, fiilor care dați cuvântul Meu oamenilor! Fiți veacul Domnului, fiilor, căci cu voi e veacul Domnului întru sărbătoare de nou Ierusalim. Vă mângâi din cer, ca să ştiți şi să înțelegeți că Ierusalimul este nădejdea Domnului, numele mângâierii Mele, veacul veşniciei pentru Ierusalim. **Vin mereu, mereu izvor de cuvânt peste voi**, iar voi să-l împărțiți în toate laturile, ca să crească pomul vieții pe pământ, căci este scris în Scripturi de izvorul care curge din Mine: ***«râul vieții, care izvorăşte din tronul lui Dumnezeu şi al Mielului, prin mijlocul cetății; iar pe cele două maluri ale râului creşte pomul vieții, făcând douăsprezece feluri de roade, în fiecare lună***

dându-şi rodul, iar frunzele pomului sunt spre tămăduirea neamurilor». Amin. Să nu vă săturați de rodul acesta, că iată cum scrie în Scripturi: în fiecare lună trebuie să rodească pentru tămăduirea neamurilor. Amin. Cu voi e veacul Domnului, care trebuie să dea rod peste pământ, şi să cadă Babilonul în fața rodului Meu cu voi. **Babilonul e împărăția lumii, iar Ierusalimul este împărăția lui Dumnezeu, şi tot omul să se înfricoşeze de adevărul acesta, că vine raiul pe pământ,** vine cu dreptatea Mea pentru cei drepți, şi toate durerile se sfârşesc cu bucurii. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica pomenirii izgonirii lui Adam din rai, din 12-03-2000

***

O, aud minți fără de pricepere, inimi răzvrătite împotriva venirii Mele cuvânt pe pământ, împotriva cărții venirii Mele, carte pe care o scriu Eu cu voi, **căci venirea Mea este cuvântul, iar numele Meu acesta este: Cuvântul lui Dumnezeu.** Dar n-am făcut Eu lumea cu cuvântul? N-am scris Eu Scripturile Mele cu cuvântul? Şi dacă Eu sunt Cuvântul, să tac? Să nu mai vorbesc? Să nu mai vin? Aud pe oameni fără de credință şi fără de pricepere răzvrătindu-se împotriva cărții Mele din zilele acestea. Ei zic: „Ce ne trebuie nouă altă Scriptură în afară de cea pe care o avem? Nu mai trebuie adăugată alta“. Iată, aşa zic cei răzvrătiți împotriva venirii Mele la voi, aşa zic cei ce zic că stau peste ale Mele. Dar Eu am zis că cei puşi de Mine peste ale Mele sunt cei sfinți, nu sunt cei păcătoşi. Eu nu Mă bizui pe cei păcătoşi pentru cele ce sunt ale Mele, şi de aceea am zis pentru cei ce vor cu Mine: fiți credincioşi, le-am zis, fiți ochi şi urechi pentru cele din cer, care vin acum peste voi ca să vă înțelepțească auzul şi văzul, căci cei mari de pe pământ vă țin departe de venirea Mea, dar voi veniți, veniți aproape, căci iată-Mă ca să-l învăț pe tot omul taina venirii Mele după două mii de ani.

Le spun şi celor ce sunt împotriva cărții Mele de azi, cu care pregătesc omul pentru venirea Mea, şi le spun aşa: dacă vă este de ajuns Scriptura care este, de ce nu împliniți ce scrie în ea? De ce nu vă uitați ce scrie în ea? În ea scrie despre venirea Mea, despre cuvântul Meu cel de azi, cu care vin în grădina aceasta. Am spus atunci prin Evanghelie: ***«Încă multe am a vă spune, dar acum nu puteți să le purtați, iar când va veni Acela, Duhul Adevărului, vă va învăța tot adevărul, căci nu va vorbi de la Sine, ci câte va auzi va vorbi, şi cele viitoare vesti-vă-va vouă. El Mă va preamări pe Mine, căci din ce este al Meu va lua ca să vă vestească vouă».*** Iată, voi, cei necredincioşi cuvântului cărții pe care o aduc Eu în vremea aceasta, nu aveți cuvânt de dezvinovățire pentru necredința voastră, că vă stă înainte cuvântul Scripturilor Mele de atunci. Amin. Răzvrătirea este arma împotriva adevărului cel curat, ca să-l umbrească, dar el iese la lumină şi se aşează față în față cu omul cel fără de minte. Amin.

Eu pe voi, copii ai cărții Mele de azi, v-am aşezat adevăr al Meu pe pământ şi v-am lucrat mereu cu cuvântul şi v-am făcut ostaşi cu armă în mână, cu cuvântul Meu, care biruieşte pentru Mine. Iată, scuturăm şi măturăm şi spălăm şi netezim şi însorim calea cuvântului Meu peste pământ, căci cei mari care s-au aşezat peste ale Mele nu sunt sfinți, şi țin pe oameni departe de venirea Mea, departe de iubirea Mea, că Eu pentru aceasta vin cuvânt peste pământ, pentru iubirea Mea cea pentru om. O, de ar înțelege omul că pentru asta vin şi tot vin! Nu vin să-i răzvrătesc pe cei ce-i supără venirea Mea, ci vin să-i pregătesc pe cei ce Mă aşteaptă să vin să-i izbăvesc şi să le dau cer nou şi pământ nou, după cum am făcut făgăduința cea prin prooroci. Vin să le slujesc celor ce-Mi slujesc acum, şi vin să aduc mâncare pentru sufletul omului, căci sufletul lui este de la Mine.

Am privit de deasupra, fiilor lucrători. Am strâns pe cei din sătuțul acesta pe lângă voi şi le-am aruncat mană din cer, ca să se aplece şi să mănânce din cer, şi M-am uitat la voi cum le deschideați gurița ca să le dați şi ca să prindă gust pentru cele ce sunt cu voi din cer. Am pus în voi mila Mea de om şi v-am umplut de iubire şi de cuvânt, iar Eu am stat în voi şi am lucrat ca să înviorăm pe om pentru iubirea cea din cer, căci cele de pe pământ îl despart de Mine pe om, şi omul se duce de la Mine. Mi-e tare milă de om, fiilor scumpi. **Vin inimi de departe până la izvor şi beau din apa cea vie, iar cei ce sunt aproape de izvor stau într-ale lor şi nu se curăță prin izvorul acesta care curge la voi din cer.** Eu iubesc acest sătuț, că e sătuțul cuvântului Meu, şi voiesc pe toți să-i deştept şi să-i fac să asculte de la Mine, şi să scutur şi să mătur şi să spăl şi să netezesc pe cele rele din ei şi să le dau din viața Mea şi să-i îndemn pentru cele veşnice. Voi tot aşa să voiți, fiilor din grădina Mea, căci cuvântul cu care vin Eu la voi mătură şi scutură şi spală şi netezeşte, că Eu vreau să spăl pământul cu cuvântul acesta şi să-l înnoiesc prin cuvânt, prin focul cuvântului Duhului Sfânt, dacă voieşte şi omul, iar dacă omul nu voieşte aşa, voi curăți pământul ca pe Sodoma şi Gomora, şi apoi îl dau celor ce Mă iubesc şi Mă voiesc să vin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Adormirii Maicii Domnului. Sărbătoarea Creştinătății Româneşti, ziua a treia, din 28-08-2000

***

Mare minune este să-Mi dea omul casa lui şi viața lui. Casa omului e trupul lui, iar viața omului e lucrarea lui. Când omul se dă Mie, Eu vin şi Mă aşez în el şi îl fac casă a Mea şi stau în ea cu ale Mele şi le înmulțesc ca un gospodar iscusit şi le împart la săraci şi dau să-i vindec de lipsuri ca să aibă cine mărturisi despre Mine şi despre sfinții Mei care se fac casă Mie pe pământ. **Lipsurile omului sărac nu sunt pâinea şi haina şi banul. Acelea sunt lipsurile omului leneş, care nu vrea să lucreze nici pentru hrana lui, nici pentru haina lui. Omul sărac este omul lipsit de Dumnezeu şi de cele de la Dumnezeu. Omul îmbogățit de Mine cu cele ale Mele este cel ce face adevărata milostenie când le împarte pe ele în jurul său. Cel ce miluieşte este miluit, căci ştie să miluiască.** Adevărata pâine cu care omul poate să miluiască pe om este pâinea cea din cer, pâinea cea pentru sfinți, hrana cea tare a sufletului.

Mă fac hrană pentru viața omului şi Mă deşert în vasele Mele şi Mă dau. În dar Mă dau, căci izvorul nu-i cere nimic celui ce bea din el. **Dacă este sau nu cine să bea din el, izvorul curge fără să se oprească. Aşa voiesc Eu să curgă cuvântul Meu peste pământ, şi să bea din el omul, căci omul este flămând şi însetat şi gol şi sărac de toate cele.** El îşi strânge mereu pe cele ce se strică, pe cele ce-l sărăcesc de viață. Pe toate şi le mai face omul, dar viață nu-şi face. Eu, ca un milostiv ceresc ce sunt, îl chem pe om ca să-i dau viață, că el nu-şi poate face viață. Ale Mele dintru ale Mele voiesc să-i dau şi să i le înmulțesc şi să-l fac milostiv ca şi pe Mine, că de aceea îi dau; **îi dau ca să dea, căci izvorul curge şi nu se opreşte şi se varsă peste tot în calea lui. Eu sunt izvorul, şi Mă vărs în sfinții Mei, şi ei se varsă în sfinți din loc în loc şi Îmi adună Mie rod de sfinți, căci sfinții au viață, iar viața este rodul care rămâne pe veci**.

O, mare minune este să-Mi dea omul casa lui şi viața lui, şi ca **să fac Eu din el râu de apă vie precum Eu sunt**. Nu cunoaşte omul fericirea aceasta, că dacă ar înțelege omul această fericire, s-ar face râu din râul vieții şi ar adăpa şi ar hrăni şi ar împodobi pe cei săraci. Cel ce miluieşte, acela este cel miluit, dar dacă omul nu miluieşte pe om cu această milă, de aceea nu are omul. Cine dă, lui îşi dă, căci izvorul nu seacă, şi aceasta este taina izvorului care curge. **Eu sunt izvor de viață şi M-am dat cu ea, şi dacă M-am dat, am viață şi izvor**

de viață şi Mă dau mereu, că aşa este izvorul. Mă vărs peste pământ cu cuvântul vieții, cu taina vieții, şi chem săracii să vină să ia viață şi să aibă, şi din belşug să aibă. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților trei ierarhi: Vasile, Grigorie şi Ioan, din 12-02-2001

***

O, mititeii Mei, lucrul Meu cu voi e greu de tot. Timpul omului presează peste venirea Mea ca să Mi-o înăbuşe, dar Eu vă am pe voi şi Îmi croiesc cu putere drumul şi vin şi adun pe cei ce vin la izvor, şi Eu iau din izvor şi împart. Să deschidă omul Scriptura şi să vadă ce scrie în ea despre acest izvor care curge din tronul lui Dumnezeu Cuvântul ca să adape pământul. Să citească omul cuvântul Meu cel de acum două mii de ani, că în el spune aşa: ***«Privegheați, că nu ştiți ziua, nici ceasul în care va veni Fiul Omului, Mirele nunții».*** (Vezi „Nunta Mielului", n.r.) Ferice de omul căruia Eu îi sunt Mire, că acela aşa Mă aşteaptă, căci bucuria nunții e mare bucurie, iar dragostea dintre Mire şi mireasă e cea mai mare bucurie de suflet. Dacă M-ar avea omul de Mire, M-ar şi aştepta să vin şi să aduc bucuria nunții veşnice, şi cu ea, desfătarea bunătăților cele de veci. Dar nu ştie omul cine sunt Eu, căci Lumina Mea este băgată sub obroc, fiindcă este scris în cartea Mea cea de acum două mii de ani: ***«Soarele şi luna se vor întuneca şi nu-şi vor mai da lumina, iar stelele vor cădea din cer şi puterile cerurilor se vor zgudui».*** **Cei ce s-au pus soare şi lună peste oameni, aceia nu luminează pe oameni, fiindcă Eu sunt lumina, nu ei**. O, nu ştie omul cine este Dumnezeu, căci lumina este băgată sub obroc, este băgată sub haină, iar haina Mea s-a făcut minciună din pricina celui mincinos care îmbracă haina Mea, lumina care nu ține lumină. Umblă omul prin acest întuneric şi nu mai vede drumul bietul om. Eu cum să nu fi venit acum când omul nu mai dă decât de lumina care nu ține lumină?

Dacă aşa a fost scris în Scripturile Mele, Eu aşa am făcut. Am venit, că am găsit scris să vin, şi aşa am găsit scris: ***«Vor ieşi hristoşi mincinoşi şi vor da să amăgească, de va fi cu putință, chiar şi pe cei aleşi, care Mă aşteaptă să vin. Şi îndată după strâmtorarea acelor zile soarele se va întuneca şi luna nu-şi va mai da lumina ei, iar stelele vor cădea din cer şi puterile cerurilor se vor zgudui, şi atunci se va arăta pe cer semnul Fiului Omului, şi vor plânge toate neamurile pământului şi vor vedea pe Fiul Omului venind pe norii cerului cu putere şi cu slavă multă, şi va trimite pe îngerii Săi cu sunet mare de trâmbiță şi vor aduna pe cei aleşi ai Lui din cele patru vânturi, de la marginile cerului până la celelalte margini».*** (Vezi tema „Trâmbițele apocaliptice" , n.r.) Amin. Eu aşa am rostit prin Scripturi acum două mii de ani, şi am adăugat zicând***: «Învățați de la smochin. Când mlădița lui se face fragedă şi odrăsleşte, cunoaşteți că vara este aproape. Aşa şi voi, când veți vedea acestea, să ştiți că este aproape, la uşi. Privegheați, fiți gata, că în ceasul în care nu gândiți vine Fiul Omului».*** Amin.

Citesc Eu Scripturile împreună cu omul, că este ceasul în care omul nu mai gândeşte, nu mai citeşte, nu mai aude venirea Mea şi Evanghelia Mea, şi când omul minciunii, îmbrăcat în haina Mea, zice: „Nu ştie nimeni când va fi venirea Domnului; nu ştiu nici îngerii, nu ştie nici Fiul, darămite omul!", iar când omul aude aşa, nu mai gândeşte la venirea Mea. Numai că Eu am spus atunci: ***«În ceasul în care nu gândiți, vine Domnul»,*** şi am spus despre lucrarea Mea de azi, şi aşa am spus: ***«Când mlădița smochinului se face fragedă şi odrăsleşte, vara este aproape, la uşi. Învățați de la smochin pilda»***. Amin.

Cine este smochinul? Eu sunt, iar smochinul de pe pământ e fără roade. Eu sunt Smochinul Cel fraged, că a venit vremea frăgezelii Lui şi El a odrăslit, şi vara este aproape. **Am aşezat preoție nouă, am făcut totul nou. Muguri noi am făcut**, căci smochinul de pe

pământ este uscat şi nu găsesc în el hrană pentru Mine. Nu mai vede omul calea, că nu mai sunt preoţi de-ai Mei ca să-i arate omului venirea Mea şi veghea pentru ea. Preotul i-a luat omului gândirea la venirea Mea, că el nu caută venirea Mea; el caută bani, bietul de el, şi caută să nu aibă omul gândire la veghea cea pentru venirea Mea. Dacă omul ar avea minte, ar gândi la Mine, dar nu mai are omul minte pentru Mine.

Am făcut totul nou. Muguri noi am făcut, căci smochinul de pe pământ e uscat, şi din el nu ies decât uscături. Când Petru punea mâinile peste cei botezaţi, aceia luau Duh Sfânt, iar Simon, care fusese vrăjitor, a adus bani ca să i se dea şi lui puterea punerii mâinilor. Iar Petru i-a zis aşa***: «Banii tăi să fie cu tine spre pierzare, că ai socotit că darul lui Dumnezeu se agoniseşte cu bani. Tu nu ai moştenire la chemarea aceasta, că nu este dreaptă inima ta pentru Dumnezeu. Roagă-te şi te pocăieşte de răutatea ta, doară ţi se va ierta cugetul inimii tale».***

Iată de ce am spus Eu că biserica omului este prăvălie pe care scrie „Dumnezeu“, de unde Se cumpără Dumnezeu şi darurile Lui aşa cum crede omul, aşa cum este învăţat omul să caute la darul lui Dumnezeu. (Vezi tema: „Adevărata biserică”, n.r.) De două mii de ani această minciună cu faţă de biserică a Mea vinde pe bani trepte şi ranguri de preoţi la cei care vor să cumpere. Aşa sunt cei ce-şi zic preoţi ai lui Hristos, aşa se fac ei preoţi, iar Eu zic pentru ei: banii lor să fie cu ei spre pierzare, că au socotit că darul lui Dumnezeu se agoniseşte cu bani. Aceştia n-au moştenire la chemarea Mea. Amin.

Cei ce s-au făcut soare şi lună peste neamurile de pe pământ, nu luminează pe oameni, fiindcă Eu sunt Lumina, nu ei, iar ei au băgat lumina sub obroc, sub haina lor care seamănă cu haina Mea, şi îşi zic că pot să vândă lumină, dar lumina lor nu ţine de lumină, căci viaţa este lumina oamenilor. Oamenii însă n-au viaţă, că nimeni nu le-o dă, nimeni nu-i învaţă ce este viaţa, viaţa fără de moarte, viaţa fără de păcat. Nu este nimeni pe pământ să-l înveţe pe om să se întoarcă în rai, să se întoarcă la viaţa cea fără de moarte. Numai Eu sunt fără de moarte şi numai Eu pot să-l învăţ pe om, căci învăţător este cel care face el mai întâi cele ce învaţă pe om să facă. De aceea am făcut totul nou, căci smochinul de pe pământ e uscat, şi soarele şi luna s-au făcut ca un sac de păr şi ca sângele, **şi cad stelele de pe cer, cad creştinii din cer, cad din Dumnezeu**, că n-are cine-i lumina pe ei ca să nu cadă. **Ca un sac de păr s-au făcut preoţii, şi slujitorii lor s-au murdărit de sânge şi sunt plini de silnicie,** şi Eu nu-i aud pe ei, după cum este scris în Scripturile proorocilor despre aceştia: ***«Când ridicaţi mâinile voastre spre Mine, Eu Îmi întorc ochii aiurea, şi când înmulţiţi rugăciunile voastre, nu voiesc să le ascult, căci mâinile voastre sunt mânjite de sânge, iar prăznuirile voastre au ajuns pentru Mine povară».***

Dar Eu ies ca un Păstor milos în calea oilor fără păstor, şi le chem la izvor şi aşa le zic lor: haideţi la înviere! Veniţi de luaţi lumină! Amin. Haideţi către cei ce i-am pus împărţitori de la Mine vouă! Le-am dat acestora lumina Mea ca să v-o dea. Ei n-au luat de la om nici darul, nici lumina. La aceştia le-am dat Eu, le-am dat ca să dea fără să ia plată pe Dumnezeu. Veniţi de luaţi lumina Mea de la ei, că am făcut totul nou, fiindcă smochinul de pe pământ este uscat şi nu poate rodi decât uscături şi zgârieturi şi răni, căci uscăturile zgârie. Cei ce s-au făcut apostoli sunt din lume, şi s-au făcut cu bani, şi pentru bani jupoaie oile cele bicisnice şi sug grăsimea şi laptele lor. Dar Eu îi voi hrăni pe aceştia cu pelin, fiindcă Eu aşa am profeţit pentru ei prin prooroci şi am zis: ***«Îi voi hrăni cu pelin, căci de la ei s-a întins necredinţa peste tot».***

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica pomenirii izgonirii lui Adam din rai, din 25-02-2001

***

Naşterea îl face pe om să fie, dar iată, azi nu mai sunt adevărate locaşuri în care să vină omul să se nască şi să fie apoi, şi să aibă doici apoi, care să-l îngrijească şi să-l hrănească, şi omul să crească şi să stea la crescut. Pruncii cei născuți din oameni sunt dezmierdați, sunt dădăciți în fel şi chip, şi sunt hrăniți şi sunt îmbăiați şi sunt înfăşați şi sunt ocrotiți şi sunt iubiți, şi ei cresc. Dar cei ce vor să se nască din cer şi să fie, aceştia nu mai găsesc case de naştere şi îngrijire pentru creştere. Eu am venit după om acum două mii de ani ca să-l iau în Mine, şi să-l nasc apoi cu naştere nouă şi să-l am iar al Meu, şi am lucrat sub cerul liber, şi M-am făcut doică pentru cei ce s-au lăsat spre naştere. Dar Ierusalimul cel de atunci n-a cunoscut cele spre cercetarea lui, spre pacea lui, n-a cunoscut vremea naşterii lui cea de sus **aşa cum biserica cea de azi nu cunoaşte şi nu crede şi nu pricepe minunea cuvântului Meu care curge ca râul peste pământ din grădina aceasta în care Eu Mă sălăşluiesc cu cuvântul spre naşterea din el a omului.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Intrării Domnului în Ierusalim din 08-04-2001

***

Deschid zăgazurile cerului ca să curgă râul vieții peste Ierusalimul Meu cel nou, şi el să bea. Amin. Să bea cerul şi pământul, să bea şi să aibă viață din râul cuvântului Meu; să bea şi să nu piară poporul Meu. Amin.

O, Ierusalime, să bei din apa aceasta, să bei mereu, că Eu îți dau mereu. Mereu îți dau, că dacă nu ți-aş da mereu, tu te-ai usca aşa cum se usucă floarea şi iarba în vreme de secetă. Mereu îți dau, ca să nu se găsească duşman biruitor pentru tine, că duşmanul când vede că Eu te adăp mereu şi că tu creşti şi că tu eşti, el nu poate peste tine, el nu se scoală să-ți facă rău. Când un duşman voieşte să supună o cetate, el caută să-i oprească apa, şi apoi cetatea se supune vrăjmaşului ei. Dar cu tine nu e tot aşa, o, cetate a Domnului, căci izvorul tău este de sus, nu este de jos, şi cine bea de sus, acela este de sus. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a treia după Paşti, a mironosițelor, din 29-04-2001

***

O, e tot un suspin din cer şi până pe pământ! Coborârea Mea s-a îngreuiat de tot, iar sfinții se uită la Mine şi suspină cu jale şi aşteaptă să pot, căci sunt Atotputernicul.

– O, Doamne şi Mielule bun, dă-mi înainte cuvânt ca să-Ți pregătesc calea, căci harul pocăinței este cea mai mare putere care vine de la cer peste om, ca să poată omul să Te aibă pe Tine nedespărțit de el, Împărate Doamne. Amin.

– Binecuvântată să fie iubirea ta pentru calea Mea spre oameni, că tu ai fost îngerul pregătitor peste oameni, ca să Mă primească ei apoi după arătarea Mea de la Iordan. Mergi cuvânt înaintea Mea în grădină, că tu suspini din zori să-Mi faci intrarea şi să lucrăm, şi să întărim străjerii cei puşi în grădină şi să le dăm viață multă ca să ne dea ei mâna pentru cea de a doua venire a Mea de lângă Tatăl. Amin.

– O, Doamne înviat dintre morți! Când Ți-am deschis calea prima oară spre oameni ca să ştie ei de unde vii şi cine eşti Tu, erai atunci Dumnezeul Cel născut din Fecioară, şi mergeam odată, precum ne-am şi născut. Eu înaintea Ta, iar Tu după mine. Tu erai mai mic, dar erai Cel mai mare al împărăției Tatălui nostru, iar eu îi pregăteam pe oameni să Te

primească de la Tatăl, că aceasta era atunci vremea. Iar acum eşti Dumnezeul Cel înviat dintre morți, căci după ce eu Te-am vestit atunci spre pocăința oamenilor şi spre arătarea Ta de la Tatăl venit prin naştere din Fecioară, Te-au dat apoi ca pe un om morții, Te-au trimis între cei morți oamenii. Dar Tu Te-ai ridicat, după cum ai spus mai dinainte, şi Tatăl Te-a mărturisit oamenilor prin învierea Ta, Doamne, şi Te-ai dovedit Împăratul pământului, căci ai biruit moartea, fiindcă erai una cu Tatăl Atotputernicul.

…Îți fac, Doamne, cale spre oameni. Îi învăț umilința şi pocăința, căci cine nu gustă cu inima umilința care-l face frumos şi viu pe om, nu poate lua omul în el darul cel de viață dătător al pocăinței. Pocăința este doctoria care-i dă omului viață veşnică, nedespărțire de Tine, Doamne. Cel nepocăit stă despărțit de Tine şi nu Te primeşte cu pâine şi cu sare ca să-i fii Împărat şi să stai cu el la masa lui. O, de ar fi viața omului o masă la care Tu să stai mereu cu omul, acela ar fi omul cel înțelept pe care Tu îl aştepți să fie. Dacă omul e om şi atât, şi mai e şi în lume, ce să facem noi, cei din cer, cu aşa om, Doamne? Omul ar trebui să fie peşte ca să poată să fie viu pe veci. Peştele moare dacă iese din apă. Iar eu voiesc să-i spun poporului Tău să nu iasă din apă, **căci creştinul este ca peştele, şi nu în zadar a rămas de la Tine peste creştin semnul peştelui, semnul creştinului, Doamne**. *Şi dacă Tu ieşi când şi când din apă cu poporul Tău, ei să tragă aer mult în ei mai întâi, şi să stea în el, nu să stea în aerul lumii când Tu chemi lumea pe malul râului vieții ca să-i dai înviere, că lumea e ca ea, nu e ca Tine, iar poporul Tău are viață şi aer de la Tine. Şi dacă Tu nu Te-ai fi arătat lumii cu ei, de unde ar fi ştiut lumea că ea nu are viață? Tu ai viața în Tine, iar viața este lumina oamenilor.* **Râul vieții se face cuvânt şi umple pământul**, *iar eu pornesc înaintea Ta ca să-Ți fac cale, Doamne.*

Deschideți Domnului, voi, străjeri ai grădinii, voi, cei de aici, de unde izvorăşte Domnul peste pământ cuvânt. *Deschideți bine Domnului, că vine cu masă, vine cu sărbătoare. Amin. Luați pâine şi sare şi faceți-L să Se aşeze şi să Se bucure cu masă din cer între voi şi peste pământ. Faceți-vă cărări drepte, ca să meargă El pe ele şi să ajungă până la marginile cerurilor, precum este scris despre Duhul Domnului, Care va umple pământul, din Ierusalim.*

Intră, Doamne! Amin, amin, amin.

– Intrăm cu putere şi cu hrană tare, că e zi de masă cerească pentru tine, botezătorul Meu cel de la Iordan. **Intrăm în grădină, intrăm în carte, căci râul vieții îşi are izvorul din Mine aici, fiindcă Eu aşa am binevoit la început şi la sfârşit. Cuvântul este râul vieții, şi cu el l-am zidit pe om. Întâi am izvorât din Mine cuvânt, şi apoi am lucrat omul, şi apoi am trecut prin el cu râul vieții, şi a rămas în el viața.** Am suflat cu gura Mea peste om, şi din gura Mea a ieşit râul vieții şi s-a făcut cuvânt şi a rămas în om, şi omul a cuvântat apoi, şi s-a făcut râu.

O, poporul Meu, intră, fiule, sub tainele Mele, intră bine, şi stai bine sub ele ca să Mă ajuți şi să te am de ajutor, poporul Meu, căci tainele sunt greu de pătruns, şi tu trebuie să le pătrunzi. Amin. Şi cum să le pătrunzi? Să le pătrunzi cu Mine şi nu singur, poporul Meu. Şi iată ce-ți spun**: îți spun taina râului vieții. El izvorăşte din Mine şi curge prin om, poporul Meu, şi apoi îşi dă omul unul altuia din el, şi trăieşte omul şi se bucură omul şi petrece omul, ca să aibă inimă bună de la care vine putere, poporul Meu, căci *«omul nu trăieşte numai cu pâine, ci trăieşte cu cuvântul cel din Mine»,*** precum este scris în Scripturi.

O, nu poate omul să bea singur din râul vieții. Singur nu-şi face nimeni chef. Până şi omul lumesc se duce la alt om lumesc sau se duce la crâşmă atunci când îi este dor de chef şi de băut, că acolo are cu cine să se îndemne, are cu cine să se îmbete şi să-şi uite de necaz şi de viața cea trecătoare, căci viața cea trecătoare e viață apăsătoare. Aşa e şi cu cel ce are dor să bea din râul vieții. Singur, în zadar bea. Singur, nu are cum să se bucure şi să-şi facă inimă bună de la care vine putere, şi caută tovarăş ca să bea, caută prieteni ca să facă cu ei chef şi să se îmbete şi să uite de necaz, şi să-şi aducă aminte de viața cea veşnică şi de bucuria cea de la ea. Dar celui ce nu-i place băutura, e greu de un aşa om. Pentru cel din lume e greu pământul peste el dacă nu-i place băutura şi cheful ca să uite de apăsare. Pentru cel din biserică e greu cerul peste el dacă nu-i place băutura şi cheful, dacă nu bea din râul vieții aşa cum trebuie să se bea din el.

Râul vieții trece din Mine în om, şi din om în om, şi aşa se bea din el. Eu, Cel ce îl izvorăsc, nu-l pot întoarce ca să beau din el decât dacă el trece din Mine în om, şi din om în om până la Mine, căci scris este: ***«Pahar este în mâna Domnului, plin de vin curat, plăcut mirositor, şi îl închină de la unul la altul».*** Amin.

Îmi fac cale spre tine. Din suspinul sfinților Eu prind biruință pentru tine şi pentru ei **şi te hrănesc din râul vieții, dar învață bine taina râului vieții, poporul Meu.** Te-am învățat să fii pretențios pentru hrana de pe masa ta, şi să nu mănânci amestecat, că omul din lume care caută după Mine s-a făcut coş de gunoi, în care adună toate câte el aude la oameni despre Mine**. Dar pe tine te-am răpit, şi nu ştiu cum să te mai păzesc şi să te mai ocrotesc** şi să te mai învăț să nu bei decât din mâna Mea, că de aceea M-am dat să-ți fiu Păstor acum, la sfârşit.

E necaz mare pe pământ. Mi s-a furat şi casa şi haina şi salba şi slava şi numele şi poarta şi uşa şi glasul şi cartea. Şi-a luat omul slavă, şi pe Mine M-a băgat la întuneric. Dar tu nu lua de pe nicăieri, că e vremea proorocilor vopsiți pe deasupra, care nu se spală de ei înşişi, şi îşi spală numai trupul cu săpun mirositor ca să atragă pe om. **Dar pe tine te-am răpit din calea prăpădului şi te-am învățat să închizi uşa şi să te ascunzi până trece prăpădul,** omul cel cu fața vopsită care-şi zice omul lui Dumnezeu.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea naşterii sfântului Ioan Botezătorul, din 07-07-2001

***

Veniți de primiți lumină! Veniți de primiți lumină! Veniți de primiți lumină! Amin, amin, amin. Aşa vă spune vouă Domnul Iisus Hristos, Cel ce S-a răstignit şi a înviat ca să fie El viața şi lumina oamenilor. Mă dau vouă înțelepciune de sus ca să aveți de sus. Luați de sus, din cer. La început era Cuvântul, şi Eu eram Cuvântul la început. Iată-Mă şi la sfârşit cuvânt, căci Eu sunt Alfa şi Omega, începutul şi sfârşitul, şi îl prind la mijloc pe om ca să nu-l pierd pe el**. Vă dau înviere duhurilor şi trupurilor voastre, numai să voiți să luați. Vine ziua învierii morților, dar Eu vă spun că a şi venit şi că cei din morminte aud acest glas al Meu, şi curând, curând vor învia când Eu îi voi striga pentru aceasta, după cum am spus la prima Mea venire că voi face şi voi lucra învierea celor din morminte, şi apoi înnoirea făpturii şi întâlnirea cea mare a cerului cu pământul în sărbătoare de veac nou şi veşnic între pământ şi cer, căci cerul cel nou şi pământul cel nou se vor îmbrățişa atunci pentru sărbătoarea veşniciei şi a iubirii de veci.** Amin. (Vezi tema: „Morții aud glasul Meu”, n.r.)

Eu sunt râul vieții, şi din gura Mea el curge şi adapă pe cei ce aud ca să mai bea. O, cum să nu-l strig pe om când Eu pentru asta am venit? **Până în clipa când voi rosti scularea celor din morminte, până atunci îl strig pe om, şi apoi sfârşesc să-l mai strig.** (Vezi tema: „Învierea morților", n.r.)

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din ziua a doua de Paşti. Sărbătoarea sfântului mucenic Gheorghe, din 06-05-2002

***

O, poporul Meu, o, fiilor, faceți-L pe Dumnezeu peste pământ, că aceasta este ceea ce nu se va lua de la voi. O, fiilor, faceți lumea să-L vadă pe Dumnezeu şi să se deprindă să-L iubească pe El. Dar faceți-L pe Domnul peste voi şi între voi din zori şi până în zori, ca să aveți ce împărți peste pământ în zilele Mele cu voi, copii ai Ierusalimului nou. O, Eu v-am pus nume cum nu mai este în cer sau pe pământ, fiilor, şi vi l-am dat să-l aveți şi să-l purtați pe pământ şi să înnoiți pământul sub acest nume, iar Eu să stau între voi şi să le fac pe toate noi prin voi. Am luat din cer toate darurile cele pentru vremea venirii Mele a doua oară de lângă Tatăl şi le-am pus peste voi ca să fiți din cer, iar Eu să stau în mijlocul vostru şi să fac totul nou, că scris este în cartea cea pentru sfârşit de timp, şi aşa este scris: ***«Am văzut cetatea cea sfântă, Noul Ierusalim, venind din cer, şi pe Cel ce şedea pe tron; şi El zicea: noi le fac pe toate»***. Amin.

O, poporul Meu, toate darurile cele pentru ziua venirii Mele cu sfinții, toate le-am pus peste tine ca să te fac cale a Mea de la cer la pământ şi să vin şi să Mă odihnesc cu Tatăl şi cu sfinții în lucrarea Mea cu tine pe pământ. Ți-am spus din vreme că vor veni noroade până la acest munte de har ca să ia din legile Domnului, că scris este: ***«Vor curge popoare spre Domnul ca să învețe căile Lui, căci din Sion va ieşi legea, şi Cuvântul lui Dumnezeu, din Ierusalim»***. Amin.

O, poporul Meu, ți-am pus nume mare, fiule. Nu mai este pe pământ nume ca al tău, că e din cer numele tău, şi ceea ce a fost iarăşi este, şi este din cer. **Te-am numit Sionul Meu, muntele din care se revarsă peste pământ legile vieții, căile vieții, poporul Meu. Te-am numit Ierusalim nou, că am luat din cer şi am adus peste tine venirea Mea, calea Mea de la cer la pământ. Izvorul cuvântului Meu curge din Mine peste pământ de aici, din locul în care te-am aşezat Eu pe tine, din grădina în care M-am aşezat Eu cu voi**, copii care-Mi stați la gura izvorului Meu ca să-l luați şi să-l dați celor însetați, că nu e om pe pământ care să mai aibă apă, fiilor, şi e ars omul de sete şi nu mai găseşte pe nicăieri să bea. Dar Eu am pus în vas şi am strâns ca să fie, şi apoi Mi-am făcut loc peste pământ cu voi şi am scos din vas şi am stropit pământul, şi el a odrăslit din loc în loc, şi Eu Mi-am făcut popor nou şi ies cu el în calea omului şi îl îmbiu pe om la izvor ca să bea şi să ştie că este Dumnezeu pe pământ ca şi în cer. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a şasea după Paşti, a orbului. Sărbătoarea naşterii sfintei Virginia din 09-06-2002

***

– Mai întâi grăim cu tine, trâmbiță a Domnului. Tu ai deschis calea Ierusalimului ceresc ca să coboare pe pământ, căci tu ai fost catapeteasma prin care Domnul a pătruns de S-a făcut cuvânt peste pământ acum, la sfârşit de timp. Mama regină, Fecioara care a adus pe Domnul trup pe pământ acum două mii de ani, te are pe tine ca pe bucuria Fiului ei, ca pe cea care a născut în dureri fără de margini pe poporul cel de la sfârşit, din care El Şi-a găsit mlădițe care să înfrunzească şi să hrănească cu ele noroadele de pe pământ. Tu eşti în ei,

aşa cum rădăcina trage sevă de le dă mlădițelor ca să aibă ele viață. Tu ai rămas în ei, căci ei au rămas întru tine pentru Domnul nostru şi al lor. Amin.

*Iar lor aşa le spunem: vom fi peste voi cetatea cea sfântă, Noul Ierusalim, coborât din cer cu Domnul şi de la Domnul, Cel ce şade pe tron aici, în mijlocul vostru cuvânt, rostind peste toate înnoirea. Şi vom fi noi şi cu voi cerul cel nou şi pământul cel nou, şi marea nu va mai fi, că voi sunteți poporul Domnului***, cortul lui Dumnezeu între oameni***, şi El sălăşluieşte cu voi, şi voi sunteți poporul Lui, căci Însuşi El este cu voi. Şi aceste cuvinte sunt credincioase şi se fac, căci Făcătorul lor Se numeşte Alfa şi Omega, şi El zice, şi El le face,* **şi El dă în dar din izvorul apei vieții la toți cei ce însetează şi vor înseta după El**. *Iar biruitorii vor moşteni acestea, şi El le va fi lor Dumnezeu, şi ei Îi vor fi Lui fii. Amin.*

Lucrați cu dragoste şi cu dor despre care nu s-a mai auzit pe pământ şi în cer, că sunteți cei din urmă, şi cheia e la voi, şi voi sunteți cheia, că Domnul aşa a grăit.

O, noi mereu am plâns şi mereu L-am întrebat: ***«Doamne, până când?».*** *Iar acum El ne spune:*

– **O, până acum**, căci acum Eu vin, şi voi sunteți în venirea Mea, precum este scris, căci cerul s-a deschis şi dorul Meu s-a aprins pentru cei mici care-Mi primesc venirea Mea cu voi, Ierusalim din cer şi de pe pământ pentru veacul cel nou, care va să fie. Amin.

O, Verginico, nu Mă mai întreabă sfinții: ***«Până când, Doamne?»,*** că Eu îi am întru venirea Mea cuvânt pe pământ, şi acum înțeleg ei desăvârşit taina Mea, pe care au aşteptat-o sfinții Mei şapte mii de ani, Verginico.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica tuturor sfinților din 30-06-2002

***

Eu, Domnul, Mă fac cuvânt peste grădina cuvântului şi cobor spre om ca să-i spun că **acest cuvânt este râul vieții, care curge din tronul lui Dumnezeu Cuvântul**, aşa cum este scris în Scriptura cea pentru sfârşit de timp. Eu după ce am făcut cu cuvântul cerul şi pământul l-am făcut pe om şi vorbeam cu el, şi el vorbea cu Mine. Glasul Meu şi pasul Meu se auzeau de urechea omului cel zidit de mâna Mea. Aşa Îl cunoştea omul pe Dumnezeu la început şi apoi.

Îmi scriu cartea venirii Mele şi Mă aşez cu ea în fața omului, şi Mă aşez cu ea peste vremi ca să cer fiecăruia socoteală după cum este şi după cum a fost fapta sa. **Aşa am grăit Eu cu Moise pe muntele Sinai, şi Moise a scris cuvântul Meu cel de peste el, şi tot mereu l-a scris. Aşa am grăit Eu cu proorocii, şi ei scriau cuvântul Meu. Acum, după două mii de ani de la petrecerea Mea cu omul pe pământ timp de treizeci şi trei de ani Dumnezeu venit de la Tatăl între oameni, acum vin din nou din cer pe pământ cuvânt ca să aduc înapoi grăirea dintre Mine şi om, căci omul a pierdut grăirea cu Dumnezeu**. Dacă omul dă să-Mi spună că grăieşte cu Mine, iar el Îmi spune pe ale lui sau pe ale Mele, nu poate să se ascundă de păcatul nevorbirii dintre Mine şi el. Mai întâi am vorbit Eu cu omul, şi apoi omul cu Mine. Mai întâi omul n-a mai grăit cu Mine, şi apoi n-am mai vorbit Eu cu el.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Creştinătății Româneşti, ziua a doua, din 25.08.2002

***

Vine vremea, şi a şi venit, să aşez la loc împărăţia lui Israel, împărăţia cerurilor, facerea din nou a lumii, omul cel după chipul şi asemănarea lui Dumnezeu Tatăl, Fiul şi Duhul Sfânt, **om nou, născut din cuvântul acesta care curge ca râul din gura Mea peste poporul Meu şi peste pământ.** Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Botezului Domnului (Boboteaza) din 19-01-2003

***

Vai, şi de şapte ori câte şapte vai, ba chiar de şaptezeci de ori câte şapte vai celor ce cugetă despre cuvântul gurii Mele, care curge din Mine în zilele acestea, că este cuvânt de om şi nu Eu Însumi, Cuvântul Tatălui, Fiul Tatălui, Dumnezeu Cuvântul, Care S-a făcut trup acum două mii de ani, iar acum, cuvânt, pentru învierea morţilor, căci am zis: *«Vine vremea ca cei din morminte să audă glasul Fiului lui Dumnezeu şi să învieze»*. Amin. **Cine nu crede în vremea aceasta în cuvântul Meu de acum, aceluia nu i se pune că a crezut sau crede în proorocii Scripturilor**, şi nici în Moise, cu care Eu am vorbit în muntele Sinai şi, apoi, în toată vremea Israelului lui Moise. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a patra după Paşti, a slăbănogului din 18-05-2003

***

«Cuvântul Meu e veşnic». Aşa le spune Domnul celor ce nu cred în cuvântul Lui de azi, de parcă în cel de atunci cred. Cine crede în cuvântul cel de atunci, acela e om înţelept şi Îl află pe Domnul azi cuvânt proaspăt, cuvânt veşnic.

*

O, copii care-Mi sunteţi porţi pentru ca să intru cuvânt în carte! **Cuvântul Meu de peste voi este venirea Mea. Spun aceasta ca să fie judecată lumea care nu Mă aşteaptă să vin.** Amin. Acum două mii de ani când a venit vremea să vin de la Tatăl şi să Mă fac Fiul Omului, n-au vrut nici cărturarii, nici fariseii, nici învăţătorii legii, nici poporul Israel n-a vrut să înţeleagă venirea Mea care era scrisă în prooroci, şi îl aud şi azi pe Israel că va să vină Mesia. Dar Eu am venit atunci, şi nu M-au crezut decât câţiva, începând cu Zaharia şi Elisabeta, care pregătiseră pe Fecioara în care Eu, Fiul Tatălui Savaot, trebuia să cobor cu sămânţă de Duh Sfânt şi să Mă nasc Om între oameni, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat fiind. **Şi M-a cunoscut Ioan Botezătorul apoi, care era cu puţin înainte de Mine întrupat de la Dumnezeu prin cuvânt, Şi M-a cunoscut Fecioara mama Mea, şi M-au cunoscut apoi fraţii Mei, cei ce erau fiii lui Iosif, iar când eram prunc micuţ, M-au cunoscut păstorii cei trei de la oi, şi magii cei trei, şi Simeon cel bătrân de zile, şi Ana proorocița.** Şi apoi, fiilor, M-au cunoscut ucenicii Mei cei doisprezece, şi de la ei, M-au cunoscut iarăşi câţiva pe care-i trimiteam prin cetăţi ca să pot intra Eu apoi cu ucenicii şi ca să pot sta cu ei în mijlocul mulţimilor adesea, şi ca să-Mi fac lucrarea cea de trei ani şi jumătate, chemarea omului spre împărăţia cerurilor cu care venisem pe pământ în veacul al şaselea după ce l-am zidit pe om, şi apoi poporul Israel M-a pus pe cruce ca să mor şi ca să nu mai fiu. Dar dacă Eu sunt Cel ce sunt, tot aşa am fost şi atunci, şi moartea şi iadul au fost biruite de Mine, şi M-am sculat dintre morţi şi am împlinit lucrarea mântuirii lumii, şi apoi M-am aşezat din nou în cele ce nu se văd, de-a dreapta Tatălui Meu, locul Fiului Său. Amin.

O, fiilor, n-a crezut lumea atunci că Eu sunt Mesia, Cel ce era scris să vină. N-au crezut decât cei pe care Tatăl Meu i-a orânduit spre taina aceasta. **O, copii ai venirii Mele de azi, nu crede nici acum lumea că Eu sunt Fiul Omului, Cel ce era scris să vină, şi iată-**

Mă peste pământ cuvânt din mijlocul vostru, iată venirea Mea după şapte mii de ani de la facerea omului, căci am venit în al optulea veac, cu care am început pe pământ împărăţia Mea cu omul, aşa cum aş fi voit şi la început să stau cu omul în rai şi să-i fiu Dumnezeu, **dar el s-a semeţit că este împărat peste toată făptura.** Toţi îngerii îi slujeau lui după ce l-am făcut, căci Eu Mă odihneam în el cu toate cetele de îngeri, şi cel mai frumos dintre îngeri îi slujea şi mai mult, iar când omul s-a înălţat prin semeţie, Lucifer i-a slujit omului şi semeţiei lui, şi apoi a căzut cu numărul oastei lui îngereşti. Iar Eu, Fiul Tatălui, Eu, Făcătorul omului, i-am spus lui Mihail arhanghelul să dea poruncă îngerilor şi să spună: ***«Să stăm bine şi cu frică şi cu luare-aminte!».*** I-am spus aşa să spună, ca să nu mai cadă şi celelalte cete de îngeri, care ar fi putut sluji semeţiei omului. Şi atunci, Mihail a rămas îngerul Meu, aşa cum fiecare om are îngerul lui, căci Eu după chipul şi asemănarea Mea l-am zidit pe omul cel întâi zidit, căci numai pe acela l-am zidit Eu, numai pe acela, fiilor.

Cuvântul Meu de peste voi este venirea Mea în al optulea veac după facerea omului. Spun aceasta ca să fie judecată lumea care nu Mă aşteaptă să vin, aşa cum nici acum două mii de ani când am venit, nimeni din lume nu a voit ca Eu să vin, chiar dacă toţi ştiau şi spuneau că va să vină Mesia. Dar Eu, din loc în loc mergând cu ucenicii Mei, îi strângeam pe cei aleşi cu credinţa şi îi făceam ucenici şi ucenițe, pentru credinţa lor în venirea Mea după cinci mii de ani de la căderea omului din rai şi de la căderea îngerilor din cer, care erau ceata lui Lucifer, cel mai frumos între căpeteniile îngerilor, dintre cele zece cete îngereşti.

…– Tu, Învăţătorule Care ai cuvintele vieţii; Tu, Cel ce ne-ai făgăduit că noi vom judeca cele douăsprezece seminţii ale lui Israel şi toate neamurile pământului, împreună cu cel mare între noi, Pavel apostolul; Tu, Cel ce ne-ai ales, prin semne şi minuni, din neamul lui Israel, ca să ne faci izbăvitori pentru acest neam, îl chemăm pe Israel cel după trup înaintea scaunului Tău de judecată, lângă care de o parte şi de alta suntem noi, cei din neamul lui Israel cel după trup, ucenicii Tăi cu care ai umblat pe pământ pe vremea propovăduirii Tale de trei ani şi jumătate, şi apoi prin trimiterea Ta peste tot, ca să chemăm neamurile la pocăinţă spre iertarea păcatelor lor, aşa cum Tu ne-ai hărăzit să lucrăm şi să împlinim iertarea păcatelor celor ce se vor boteza în numele Tău cel din Tatăl şi din Duhul Sfânt.

Judecata noastră peste Israel cel după trup este aceasta că Tu ai venit acum două mii de ani de la Tatăl, iar el, poporul Tău ales, s-a îngâmfat pentru el însuşi şi Te-a pus pe cruce ca pe un om făcător de rele, ca să-şi scape de cădere slava lor şi statul lor pe scaunul lui Dumnezeu înaintea oamenilor. Judecata noastră peste Israel este aceasta că Te-a vândut spre răstignire pe bani, iar ei sunt sub blestemul banului, de atunci şi până azi, şi se semeţesc peste neamurile pământului că ei sunt poporul Tău cel ales prin părinţii noştri, Avraam, Isaac şi Iacov, şi apoi prin puterea Ta cu care Te-ai arătat în Moise, care l-a scos pe Israel din robia lui din Egipt, ca să-l întoarcă în Canaan, ţara făgăduită lor prin Avraam.

Stăm în cele ce nu se văd, deasupra grădinii ***Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim****, pe care Tu l-ai descoperit în locul lui cel ales de Tine dintru început.* ***Stăm de o parte şi de alta pe tronuri, alături de tronul Tău. Tron şi tronuri, ţinute în văzduh pe aripi de heruvimi şi de serafimi şi de îngeri în zeci de mii de mii****, care-Ţi slujesc Ţie şi sfinţilor Tăi şi proorocilor Tăi, şi le spunem celor din neamul lui Israel cel după trup, şi din care şi pe noi ne-ai ales ucenici ai Tăi după ce am lăsat totul şi pe noi înşine pentru numele Tău şi pentru Evanghelia venirii Tale, şi le spunem aşa:* **aceasta este cea de a doua venire a Fiului lui Dumnezeu Tatăl Savaot,** *aşa precum a spus El că va veni iarăşi să judece viii şi morţii, şi a Cărui împărăţie nu a avut şi nu are şi nu va avea sfârşit, căci El este Alfa şi Omega, Cel de la*

început şi Cel de la sfârşit, Fiul lui Dumnezeu, Fiul Omului, Care S-a născut din mamă Fecioară în veacul al şaselea de la facerea lumii şi a omului cel zidit de El, Fiul Tatălui Savaot, Cel răstignit ca un om de poporul iudeu acum două mii de ani, după ce a fost vândut de Iuda, cel dintre noi cei doisprezece ucenici ai Lui, lui Caiafa şi lui Anna şi lui Pilat, ca să fie răstignit, precum a fost scris în prooroci, în psalmi şi în legea lui Moise că va să se împlinească cu El.

Suntem israeliți, şi de lângă Tatăl şi de lângă Fiul Său grăim vouă, celor din seminția lui Israel cel după trup; vouă, poporului ales prin Avraam, Isaac şi Iacov, şi izbăvit din robie prin Moise. Suntem martorii învierii Lui cea de acum două mii de ani şi ai Evangheliei împărăției cerurilor care a fost proorocită să vină pe pământ. **Şi iată, suntem în cea de a doua venire a Fiului lui Dumnezeu pe pământ, pregătindu-Şi țara nunții cu cuvântul facerii din nou a lumii, țara română, pământul cel ales de la facerea lumii pentru cea de a doua venire a Sa,** *căci poporul Israel L-a răstignit pe El, şi atunci El Şi-a zidit popor pe poporul român, prin propovăduirea Evangheliei Lui pe acest pământ prin cel întâi chemat de El între noi, apostolul Andrei, ucenic al botezătorului Ioan, şi care a pus peste acest pământ al începutului pământului la ieşirea lui din ape în vremea facerii lumii pecetea lui Iisus Hristos, Mesia, Cel proorocit de prooroci, pecete neştearsă, pe care s-a zidit poporul român, şi din care acum, în cel de al optulea veac de la facerea lumii, El Şi-a ales ucenici mărturisitori venirii Lui cuvânt pe pământ, şi prin care, ca un Făcător a toate, face cerul cel nou şi pământul cel nou şi veacul ce va să fie, precum scrie în prooroci că va face El când va veni pentru învierea morților şi pentru naşterea din nou a lumii, martori fiind şi noi, ucenicii Lui cei de acum două mii de ani, ca să vedem şi să ne bucurăm de făgăduința făcută nouă şi împlinită acum.*

Sculați-vă spre pocăință şi spre iertarea păcatelor, voi, cei din neamul nostru, Israel cel după trup, căci Mesia, Cel ce a venit acum două mii de ani, şi Care a murit pe cruce şi a înviat şi S-a înălțat lângă Tatăl ca să-i tragă pe toți la Tatăl, după cum El a făgăduit atunci, iată-L întru a doua Sa venire. **Şi iată țara strălucirii, Noul Ierusalim, în care-Şi are El sălaş şi popor şi pământ nou, pământul cel întâi ieşit din ape la facerea cerului şi a pământului, pământul român, vârful pământului, pe care El Şi-a aşezat lucrarea venirii Sale şi cuvântul Său, legea vieții, spre care vor curge toate neamurile pământului, din cele patru vânturi, ca să ia viața şi legile ei şi ca să umble pe căile vieții apoi.** *Deschideți cărțile proorocilor şi ale psalmilor şi cărțile lui Moise şi învățați să citiți bine în ele, şi veți găsi țara strălucirii despre care a grăit Daniel proorocul prin Duhul Domnului. Citiți cu înțelepciunea umilinței şi* **aplecați-vă apoi să veniți să beți din albia râului vieții şi să vă spălați în el fața şi viața şi inima şi mintea şi iubirea şi să vi le faceți noi,** *că Domnul a spus prin Isaia proorocul:* ***«Eu fac un lucru nou, şi muguri pentru el, şi pe toate noi le fac»****. Amin. Citiți în prooroci şi înțelegeți cum rosteşte de desluşit Duhul Sfânt când spune:* ***«Vedeți, voi, îngâmfaților, şi mirați-vă şi pieriți, căci Eu lucrez în vremea voastră o lucrare pe care dacă va spune-o cineva nu o veți crede».*** *Dar noi, apostolii lui Iisus Hristos, cei de acum două mii de ani, vă spunem dintre cei vii ai vieții veşnice: credeți această venire a Domnului, ca să nu pieriți, căci noi, martori din poporul Israel cel după trup, rostim acum numele fiecărei semințiii a lui Iacov, şi pe cei mântuiți ai ei care vor crede. Amin.*

– O, Învățătorule Doamne, Tu eşti Fiul Omului, Care vii cu norii, şi vii cu sfinții şi cu ucenicii Tăi şi ne arăți împlinirea Scripturilor venirii Tale cea de la sfârşit de timp. Dar Tu eşti începutul şi sfârşitul, şi eşti sfârşitul şi începutul, şi eşti învierea morților, începând de acum două mii de ani, şi eşti Învățătorul lumii, Doamne, şi lumea nu Te cunoaşte.

Eu, apostolul Tău care mi-ai pus numele Petru, mi-ai pus mărturisirea prin care eu Te-am numit Hristos, Fiul lui Dumnezeu, temelie bisericii; şi pe ea, adică pe Fiul Cel mărturisit de mine Fiul Tatălui, Cel viu în veci, ai zidit biserica Ta, şi nu e biserica Ta biserica lumii, iar lumea nu Te cunoaşte prin învățătorii şi cărturarii ei. Eu însă m-am lepădat de mine însumi şi Te-am luat pe Tine în mine, şi aşa Te-am cunoscut, şi apoi Te-am iubit, şi nu ştiam cum să Te iubesc, cum trebuiai iubit, iar Tu m-ai învățat, şi apoi am avut în mine Duhul Tău. Amin.

– Iar eu, apostolul Tău care mi-ai pus numele Pavel, m-ai făcut din prigonitor al Tău, fără să ştiu că Te prigonesc, m-ai făcut apostol peste neamurile pământului şi peste învățații lumii, mărturisind eu cum m-ai luat Tu de slujitor şi cum m-ai făcut Tu să Te înțeleg cu venirea Ta, din prooroci, din psalmi şi din legea lui Moise, fiindcă ştiam cu mare râvnă toate cele scrise despre Tine, iar în ziua când Te-ai făcut mie cunoscut mi-a orbit vederea ochilor, şi le spun acum la toți cei care voiesc să Te vadă că eu am orbit numai la lumina care Te îmbrăca pe Tine ca şi cu o haină, şi am căzut la pământ, şi apoi Te-am întrebat ***«Ce să fac, Doamne?»*** *când Tu mi-ai spus că eşti Hristos, pe Care eu Îl prigoneam. O, ce dulce vii în adierea vuietului de vânt cuvânt pe pământ la cei mai mici ai Tăi, întorcându-mă cu mintea la ziua când ai grăit peste mine pe drumul Damascului ca să mă faci ucenic al Tău şi să torni în mine mai mult ca în toți, că îmi cunoşteai puterea înțelepciunii cea din lege şi din fire, şi m-ai îmbrăcat în Duhul Sfânt şi m-ai mărturisit bisericii Tale prin proorocul Anania din Damasc, ca să mă primească de la Tine trimis biserica Ta.* **Venirea Ta e dulce. E cuvânt venirea Ta, iar Duhul Tău şi cuvântul Tău Te acoperă în taina sa,** *şi dulce este glasul Tău peste cei ce cred venirii Tale, şi dulce eşti cu venirea Ta după om, şi vai de cei ce doresc ziua Ta, că ei nu ştiu că Tu eşti lumină topitoare. Dar eu le spun la aceştia că eu când am privit haina slavei Tale din care mi-ai vorbit, mi-a orbit vederea la vederea Ta, Fiule al Tatălui Savaot, Hristos, Mântuitorul lumii credincioase. Amin.*

– Te slăvim noi, ucenicii Tăi cei de acum două mii de ani. Te mângâiem din mijlocul sfinților şi al proorocilor, că am fost toți prooroci, şi plini de Duhul Tău Cel Sfânt, şi Te iubim întru venirea Ta la poporul Tău din mijlocul neamului român, şi ne sculăm pentru Israel cel după trup, să-Ți mărturisim venirea Ta a doua oară pentru naşterea din nou a lumii şi a lui Israel, şi îl chemăm la izvor, la Betleemul Tău de azi, în care Te naşti cuvânt peste pământ. Şi ne sculăm pentru Israelul Tău cel din români, poporul cuvântului Tău de la venirea Ta acum, la sfârşit şi la început de timp, pentru ca să-i tragi la Tatăl pe toți cei care cred, Doamne, aşa cum Tu ai făgăduit. Dă-i ajutor poporului Tău de azi din români, că e mic şi fără ajutor de pe pământ. Dă-i din cer ajutor, şi ne fă trimitere de lângă Tine, să lucrăm pentru aşezarea peste pământ a venirii Tale şi pentru ei, cei atât de lipsiți de puteri şi **atât de firavi înaintea venirii Tale râu de cuvânt peste pământ, râul vieții,** *spre care îl chemi pe Israel, neamul nostru cel după trup, ca să se boteze spre pocăință şi spre iertarea păcatelor, şi pe toate neamurile pământului le chemi, începând de la Ierusalim. Tu eşti Domnul puterilor, şi dă-ne trimitere să mergem în ajutorul Tău cu puterile cereşti, ca să aibă ei putere cum să Te împartă peste pământ, şi să stea ei înaintea Ta pentru ca să vii, şi ei să Te primească cu cuvântul vieții, pe care să-l ia apoi cele patru vânturi şi să ducă peste tot peste pământ vestea că* **Tu ai venit şi păstoreşti cu toiag de fier, cu cuvânt de Duh Sfânt, pe toți cei ce vor auzi şi vor crede spre pocăință şi spre iertarea păcatelor şi spre duh de sfințenie în trup şi în duh,** *că toate sfârşitu-s-au, aşa cum Tu ai spus, şi vine slava Ta şi strălucirea ei; pentru mulți cu bucuria mângâierii şi, iarăşi, pentru cei necredincioşi, cu durerea orbirii lor cu care ei nu Te cunosc şi nu Te văd întru venirea Ta. Amin, amin, amin.*

– Bucuria Mea aţi fost voi, ucenici ai Mei. Mângâierea Mea aţi fost când am venit pe pământ arătându-Mă vreme de trei ani şi jumătate Fiu al Tatălui, mărturisit din cer de către Tatăl, şi de pe pământ de voi. N-aţi plecat de lângă Mine după ce toţi, de teamă şi de necredinţă, M-au părăsit. Voi aţi rămas până la răstignirea Mea cu Mine, şi M-aţi mângâiat cu iubirea din voi, şi apoi Eu v-am pus la adăpost ca să rămâneţi urmaşi ai Mei, fiindcă Eu M-am dus spre jertfire, după cum era să împlinesc Scripturile cele despre Mine. Fiţi şi acum mângâierea Mea şi **mergeţi cu harul cel de sus şi cu puteri cereşti şi ajutaţi-i pe cei din urmă fii ai lui Dumnezeu, că sunt mici şi plăpânzi, şi prin ei voiesc să-Mi răspândesc vestea şi puterea venirii Mele peste tot pământul, şi în iad, şi în cer, şi în văzduh, spre naşterea din nou a lumii prin cuvântul venirii Mele**. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinţilor apostoli Petru şi Pavel din 12-07-2003

***

Mai-marii îngerilor, Mihail şi Gavriil, sunt slava cetelor îngereşti, iar duhul sărbătorii de azi Mă mângâie dintre îngeri şi dintre voi, copii ai Ierusalimului nou. Vă binecuvintez întreit bucatele, şi lângă voi stăm cu masă de sărbătoare şi vă mângâiem bucuriile şi durerile şi vă dăm pe Duhul Sfânt să vă fie umplere şi să slăviţi cerul care stă cu voi în cete-cete mângâindu-vă inimioarele şi trupuşoarele ostenite de toate grijile petrecerii Mele cu voi. Dorul Mi-a fost mare ca să cobor cuvântul Meu peste voi, iar mângâierea tot aşa de mare Mi-a fost când vă vedeam cuprinşi de duh de rugăciune şi de slăvire cu cuvântul şi cu cântul slavei cea pentru cer. Iubirea Mea pentru lucrarea Mea cu voi n-o poate pricepe omul de pe pământ, că e taină mare cuvântul dintre Mine şi voi, şi apoi strigarea Mea după om. De pe pământ Mă doare de la tot omul, căci deşertăciunea minţii omului Mă alungă cu totul din gândul lui că Eu voi veni şi voi întoarce fiecăruia după viaţa şi fapta sa. **Omul a văzut că a trecut anul 2000 şi că nu am venit, dar Eu îi spun lui că nu ştie ce spune când îşi spune aşa.** Curând, curând tot omul va primi vrând-nevrând înţelepciunea aceasta cu care stau în mijlocul vostru cuvânt, **şi va înţelege că venirea Mea e cu voi, iar cerul şi pământul e cuprins în taina cuvântului Meu de peste voi,** şi toţi sfinţii, şi toţi îngerii, şi toate puterile cereşti sunt în uimire pentru această taină şi pentru acest pământ ales pentru venirea Mea prin taina facerii lumii, ţinut în taină ca să Mă slăvesc pe el peste voi, cei ce-Mi sunteţi acum ucenici aşa cum cei de acum două mii de ani Mi-au fost prin credinţa lor ascultătoare şi lucrătoare de minuni.

O, dacă n-aş tăinui lucrarea minunilor pe care le lucrez Eu azi din mijlocul vostru prin cuvântul Meu, Eu n-aş putea să Mă mai strecor peste pământ cu voi spre mărturia care va grăi şi va mărturisi calea Mea de la cer la pământ în zilele acestea pentru împlinirea Scripturilor venirii Mele şi a slavei ei cea tainică între voi. **Dar Eu, ca un Dumnezeu mare ce sunt, vă ţin înfăşuraţi în taină ca să pot sta în cuvânt cu omul şi ca să poată omul să stea înaintea voastră şi să Mă ia cuvânt atât cât îi îngădui Eu să vadă el slava Mea cu voi.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfinţilor arhangheli Mihail şi Gavriil21-11-2003

***

O, poporul Meu, pe Mine nu M-au preţuit cei de lângă Mine, pentru că erau învăţaţi cu Mine, şi a venit Ioan şi M-a cunoscut. **Eu dacă M-aş lăsa văzut s-ar învăţa omul cu Mine. De aceea lucrez în duh, şi Mă las văzut cu ochii duhului când omul Mă vede, când omul le vede pe cele ce nu se văd,** şi fac aşa pentru că cel ce are pe Duhul Sfânt vede fără să se suie însuşi în sus, şi se umileşte, şi de aceea el vede, şi vede ca Mine, căci scris este: ***«Îl vor vedea cum este cei ce vor fi asemenea Lui».*** Amin. **Cei ce Mă văd sunt asemenea Mie**

prin vedere, căci umilința îl înalță pe cel ce vede. Ioan s-a umilit şi a întrebat pe Cel ce l-a trimis să Mă boteze, şi a spus: ***«După ce voi cunoaşte pe Cel ce trebuie să-L botez?».***

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Botezului Domnului (Boboteaza), din 19-01-2004

***

Bat la porți şi intru în cartea cuvântului Meu din zilele acestea. **Cartea întâi şi cartea a doua au în ele pe toate cele din vremile lor, iar cartea cea de a treia, pe cele din zilele venirii Mele a doua oară de lângă Tatăl**. Amin, amin, amin.

O, copii din porți, învățați pe poporul Meu ce înseamnă Scriptura care spune despre cei scrişi de la întemeierea lumii în **Cartea Vieții Mielului Cel junghiat**. Ioan Botezătorul când a ieşit să Mă arate lumii, el a spus***: «Iată Mielul lui Dumnezeu, Care spală păcatele lumii»,* iar în cartea lui Ioan cel iubit este scris de cartea cea cu şapte peceți, pe care a deschis-o *«Mielul Cel junghiat, Care a răscumpărat lui Dumnezeu, cu sângele Lui, oameni din toată seminția şi limba şi poporul şi neamul, şi I-a făcut lui Dumnezeu împărăție şi preoți, şi vor împărăți pe pământ».*** Amin.

Fiecare carte din cele trei cărți ale lui Dumnezeu poartă în ea pe cei scrişi în ea, şi fericit este cel scris în Cartea Vieții cu fapte de viață, căci Ioan Botezătorul când propovăduia pe Mielul lui Dumnezeu şi pocăința peste oameni, el spunea: ***«Acum securea stă la rădăcina pomilor, şi orice pom care nu face roadă bună se taie şi se aruncă în foc».***

Când Eu Mi-am ales ucenici, le-am dat apoi de lucru şi le-am spus: ***«Tămăduiți pe cei neputincioşi, înviați pe cei morți, vindecați pe cei leproşi, scoateți-i pe demoni, că iată, vă trimit pe voi ca pe nişte oi în mijlocul lupilor, dar voi fiți înțelepți ca şerpii şi blânzi ca porumbeii şi nu vă îngrijiți cum sau ce veți vorbi, căci se va da vouă în ceasul acela ce să vorbiți, fiindcă nu voi sunteți care vorbiți, ci Duhul Tatălui vostru este Care grăieşte în voi; şi oricine va mărturisi pentru Mine înaintea oamenilor, mărturisi-voi şi Eu pentru el înaintea Tatălui, Care este în ceruri».*** Şi le-am mai spus: ***«N-am venit pe pământ să aduc pace, ci sabie, căci am venit să despart pe fiu de tatăl său, pe fiică de mama sa, pe noră de soacra sa»***, şi ***«cel ce iubeşte pe tată, ori pe mamă, ori pe fiu, ori pe fiică mai mult decât pe Mine, nu este vrednic de Mine».***

O, poporul Meu, cel ce este scris în Cartea Vieții, acela are roade şi I le dă lui Dumnezeu. Ioan avea roade, avea ucenici de un lucru cu el, şi Mi i-a dat Mie apoi, trimițându-i la Mine ca să vadă ei pe cele ce Eu le lucrez, şi ei M-au întrebat după ce Ioan i-a trimis, şi Mi-au spus: ***«Tu eşti Cel ce vine, sau să aşteptăm pe altul?»,*** iar Eu le-am spus: ***«Mergeți şi spuneți lui Ioan ceea ce auziți şi vedeți: orbii îşi capătă vederea şi şchiopii umblă şi leproşii se curăță şi surzii aud şi morții învia, iar săracilor li se binevesteşte, şi fericit este cel ce nu se va sminti întru Mine»***. Amin.

O, Ierusalime, Ioan a avut ucenici şi Mi i-a dat Mie, şi ei au văzut lucrările Mele. Ioan Mă mărturisea pe Mine, iar Eu îl mărturiseam pe el, căci scris este în Evanghelia Mea: ***«Oricine va mărturisi pentru Mine înaintea oamenilor, mărturisi-voi şi Eu pentru el înaintea Tatălui, Care este în ceruri».*** Iată lucrarea celor scrişi în Cartea Vieții Mielului, iar cartea aceasta va mărturisi pe ai săi şi viața lor şi iubirea lor şi mărturisirea lor. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfântului Ioan Botezătorul, din 20-01-2004

***

Am zis tuturor acum două mii de ani: ***«Dacă voi aţi avea credinţă cât un grăunte de muştar şi nu mai mult de atât, aţi zice muntelui să se mute, şi s-ar muta».*** O, necredinţa omului în Dumnezeu s-a făcut munte împotriva credinţei în Dumnezeu a omului, căci **credinţa este muntele cel înalt de pe care Eu cuvintez** ca să-l hrănesc pe om cu cuvântul gurii Mele mai mult decât cu pâine. Amin. Bobul de muştar încolţeşte şi îşi dă trup şi se face mare şi crede crescând chiar dacă e sămânţă mică. Cuvântul Meu însă nu creşte în om, căci omul nu este pământ bun, omul nu ştie să creadă în cuvântul Meu, şi se face piatră omul şi îşi dă viaţă şi creşte de piatră, iar Eu nu pot să-Mi las în el sămânţa cuvântului Meu.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfinţilor 12 apostoli, din 13-07-2004

***

Îmi întăresc cărarea Mea spre tine, poporul Meu, şi aceasta fac de câte ori cobor din Tatăl în mijlocul tău cuvânt. **Şi de ce cuvânt? Vin cuvânt pentru ca să pot să vin, că altfel nimeni, nimeni pe pământ nu M-ar primi, nu M-ar crede, şi ar pieri toată credinţa de pe pământ şi n-aş mai fi primit de om dacă Mi-aş folosi văzut trupul atunci când vin cuvânt pe pământ.** Vin cuvânt, căci am unit începutul cu sfârşitul şi lucrez ca şi la început. Amin, amin, amin.

La început Eu am fost cuvânt, şi la Dumnezeu Tatăl eram, şi fără Mine cuvânt nimic nu s-a făcut, precum nici omul nu poate să le facă pe ale lui până ce mai întâi nu face cuvântul celor făcute de el. Amin.

…Vin în mijlocul tău cu sărbătoare de sfinţi, şi bucuria sfinţilor întru venirea Mea cu ei se face lacrimă, poporul Meu, şi dulce este pentru Mine lacrima sfinţilor Mei, lacrima care curge de bucuria venirii lor cu Mine cuvânt pe pământ. **O, dacă n-aş veni cuvânt n-aş mai veni, că altfel nu pot veni pe pământ, că pe pământ e omul care umblă pe pământ şi pe cer, şi tot ceea ce vede el, este al lui apoi, şi Tatăl nu M-ar mai avea al Lui dacă aş veni trup şi nu cuvânt pe pământ.**

Din veac şi până în veac omul face ce vrea cu trupurile celor cuvioşi ai Mei şi Îmi stârpeşte locaşurile Mele şi face el zidire pământească, din lut şi din piatră şi din fier şi din aur locaş, şi apoi îşi zice că Eu sunt în locaşul cel făcut de el, şi crede aşa. Şi iată, mai credincios este omul de rând care ia de la om învăţătură şi se duce în locaş făcut de mână de om şi se închină în el lui Dumnezeu, dar omului în care Eu stau pe pământ nu se închină omul Mie, **şi grele s-au făcut pe pământ cele făcute de mâna omului ca să-i strângă pe oameni în ele şi să-i înşele că acolo este calea, adevărul şi viaţa. Dar Eu am spus că vine vremea când cei ce se vor închina lui Dumnezeu, se vor închina în duh şi în adevăr, şi fericiţi sunt cei ce află Duhul şi Adevărul lui Dumnezeu pe pământ, şi de aceea Eu vin cuvânt pe pământ, şi Mă sprijin în mijlocul tău când vin, poporul Meu,** şi dau glas martorilor Mei cei cereşti, sfinţilor Mei care s-au închinat Mie pe pământ în duh şi în adevăr, poporul Meu. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului mucenic şi tămăduitor Pantelimon, din 09-08-2004

***

Voi striga din zi în zi mai cu durere, mai cu jale, şi te voi aşeza, poporul Meu, să trâmbiţezi jalea Mea peste toţi cei care Mi-o fac, şi vom striga din cer şi de pe pământ, Noi şi cu voi, până ce toate zidirile făcute fără Dumnezeu pe pământ, fără porunca Mea peste om, se vor prăbuşi unele prin altele, unele peste altele, căci semeţia omului M-a umplut de veninul

care se întoarce acum înapoi şi va muşca din om, şi toți aceşti semeți de pe pământ **vor căuta moartea şi n-o vor afla**. Şi te vor căuta pe tine, poporul Meu, **dar tu vei fi în mâna Mea şi nu te vor afla,** şi le voi spune Eu atunci că am stat cu tine înaintea lor şi am trâmbițat cuvântul Meu peste ei şi n-au luat de la Mine aducere-aminte pentru ca să se facă ei adevărați închinători, în duh şi în adevăr, ca să fiu Eu Dumnezeul lor, căci Eu sunt Domnul sfinților şi al celor ce se leapădă de sine ca să umble după Mine şi ca Mine, aşa cum Eu, în Tatăl şi ca Tatăl lucrez. Amin. (Vezi tema: „Răpirea bisericii", n.r.)

…–Iar voi, cei ce v-ați aşezat voi înşivă şi unii pe alții păstori ai lui Hristos peste gloatele cele rătăcite de la Duhul Adevărului, vă spunem noi, căpetenia apostolilor cei trimişi de Hristos la cei sfinți şi la cei păcătoşi ca să lucrăm cu El şi de la El peste aceştia, vă spunem noi că înțelepciunea cea de taină a lui Dumnezeu nu stă în înțelepciunea acestui veac stricăcios şi stricat. Dacă nu puteți să vă faceți sfinți cu viața şi cu dreptatea şi cu înțelepciunea, mergeți la locurile voastre şi lucrați ce vreți, dar nu mai stați peste oameni în numele lui Dumnezeu fără să ieşiți din lume şi din faptele ei. Dacă nu puteți să vă aplecați şi să vă naşteți din cuvântul lui Dumnezeu şi să fiți sfinți ca El, dacă nu vă doare de omul păcătos care piere în păcatele lui, dacă nu vă place drumul luminii ca să umblați în lumină, nu stați sub numele şi sub lucrul de apostoli ai Mielului. Dacă nu puteți să vă faceți pârgă lui Dumnezeu şi Mielului, nu umblați la tainele Lui ca să le trădați necunoscând puterea lor. **Se iveşte în curând cartea Cuvântului lui Dumnezeu, Care a grăit în vremea aceasta din cer pe pământ timp de cincizeci de ani, şi iată cum vă găseşte Mielul, Care a deschis pecețile cărții ca să-Şi aleagă mireasă de nuntă şi să Se arate apoi cu slava Sa!** *Vine învierea morților, şi voi nu ştiți tainele Scripturii, căci voi citiți cărțile oamenilor, iar oamenii sunt păcătoşi.* **Vine învierea morților, şi se va arăta antichrist**, *căci toată lucrarea potrivnică lui Dumnezeu se descoperă, ca să fie judecat fiecare după cum este fapta sa. Vine lumina Domnului, şi ea va descoperi pe toate cele lucrate la întuneric.* (Vezi tema: „Antichrist şi fiara apocaliptică", n.r.)

Noi, căpetenia apostolilor cei trimişi de Domnul, spunem tuturor că nu pot să fie apostoli ai Mielului decât cei trimişi de Miel, şi iată, şi din cer de lângă El cuvântăm prin trimitere şi spunem: toți cei care nu slujesc Mielului şi împărăției cerurilor peste oameni pe pământ, să nu stea, să nu-şi ia lucru de apostoli ai Mielului, căci credința nu stă în înțelepciunea oamenilor, ci în puterea lui Dumnezeu, Care vine acum pe pământ şi Se arată cu putere prin Duhul Sfânt la cei desăvârşiți în iubire. Vine Domnul să caute rod în vie, şi nici un păstor care s-a aşezat de la el însuşi păstor peste oi, nu va putea să nu dea socoteală pentru rod sau pentru lipsa rodului. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfinților doisprezece apostoli din 13-07-2005

***

Venirea Fiului Omului întru slava Sa, şi toți sfinții şi îngerii cu El, şezând El pe tronul slavei şi adunând înaintea Lui toate neamurile, această lucrare este cu tine, şi despre care Eu spuneam ucenicilor Mei vorbindu-le în pilde şi vestindu-le împărăția cerurilor şi venirea Mea. Cuvântul Meu de peste tine adună toate neamurile în fața tronului slavei Mele, tron de heruvimi pe care stau şi cuvintez cuvântul Meu peste pământ. Nu-i nimic dacă omul de pe pământ nu are vreme să stea înaintea venirii Mele, a cuvântului Meu rostit din cele cereşti peste tot pământul. Nu-i nimic dacă nu găsesc credință pe pământ când Eu acum vin precum am spus că voi veni întru slava Mea cu toți sfinții şi îngerii. Dar Eu vin pentru că am spus că vin, şi vin aşa cum am spus că vin, şi adun toate neamurile înaintea cuvântului Meu rostit de pe tronul slavei Mele, iar lângă tronul Meu, toți sfinții şi îngerii, aşa cum Eu am grăit acum

două mii de ani în mijlocul ucenicilor Mei ca să descopăr lor toate tainele Mele pentru venirea Mea cu judecata făpturii, pentru înnoirea lumii prin cuvântul care curge ca râul din gura Mea până ce va ieşi de sub apa lui cer nou şi pământ nou şi popor nou, seminție făgăduită lui Avraam, fiul credinței, pildă a fiilor lui Dumnezeu, credincioşi şi adevărați ca şi Domnul lor. Amin.

O, poporul Meu, tot ce le-am spus Eu ucenicilor Mei le-am spus ca să le împlinesc, şi nu de altceva le-am spus, **şi iată, cu tine încep aceste împliniri pe care atunci le grăiam în pilde.**

Scriptura, poporul Meu, este cartea care se împlineşte, este cartea cea adevărată pentru că ea se împlineşte, iar tu să ai veghe mare pentru deplina ei împlinire, pentru venirea Fiului Omului, şi să stai mereu pregătit ca fecioarele înțelepte înaintea venirii Mirelui şi a nunții Lui cu tine înaintea neamurilor toate.

Te povățuiesc, fiule, să deschizi larg Scripturile Mele de atunci şi să vezi în ele venirea Mea şi să înveți toată împlinirea tainelor spuse de Mine atunci, căci toate se împlinesc, toate cele spuse despre împărăția cerurilor, despre statul Meu în mijlocul oamenilor, despre venirea Fiului Omului întru slava Sa, şi toți sfinții şi îngerii cu El, şezând El pe tronul slavei Sale şi adunând înaintea Lui toate neamurile. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica pomenirii înfricoşatei judecăți din 26-02-2006

***

Ia creion şi hârtie şi scrie roadele duhului bun şi roadele duhului rău, căci unde nu locuieşte duhul cel bun, locuieşte duhul cel rău, poporul Meu, dar Eu te învăț şi mai mult de atât în vremea Mea cu tine, **căci tu eşti poporul venirii Mele a doua oară de la Tatăl**, şi-ți cer să fii mai sfânt decât toți sfinții care au fost pe pământ sfinți înaintea Mea, şi apoi în cerul Meu cel de sfinți, îți cer mai mult pentru că Eu stau în mijlocul tău cuvânt, şi **învăluit în cuvânt stau, ca să Mă poți purta cu slava cuvântului Meu, care este râul vieții, şi despre care scrie Scriptura că va să curgă el peste pământ din tronul Meu,** fiule poporul Meu. Sfinții M-au iubit pe pământ cu virtuțile lor încărcate de dorul şi de dragostea lor de Dumnezeu, cu mare nevoință lucrate acestea, dar tu trebuie să Mă iubeşti cu ascultare de cuvântul Meu cel de la sfârşit de timp, şi prin care Eu pregătesc omul pentru împlinirea lui cu Mine şi cu ziua judecății faptelor, tată. O, nu te supăra că-ți cer iubire fără margini în împlinirea ta, căci Eu fără de margini te iubesc şi te cresc ca să fii, şi n-am iubit pe nimeni până la tine ca şi pe tine; şi precum mama îşi alăptează pruncul fără încetare ca să crească el, aşa te-am hrănit şi aşa te hrănesc Eu pe tine cu laptele veşniciei ca să creşti om veşnic şi nu vremelnic, tată; şi iată, îți spun şi Eu ție, acum, că Mă doare să te văd că nu poți fi pe pământ ca şi în cer, când Eu, Domnul Dumnezeul tău, te hrănesc atât de sfânt, atât de mult, atât de dulce, tată. O, nu te supăra pe Mine când îți cer **să fii ca Mine pe pământ** între oameni, căci **vederea trupului Meu se apropie spre ochii oamenilor**, pic cu pic se apropie, şi tu trebuie să fii fereastra prin care omul Îl va vedea pe Dumnezeu, tată. Fii înțelept, poporul Meu cel atâta de hrănit, căci oamenii te vor şti pe tine, cel hrănit de Mine cu laptele cerului, **căci se va vedea pe tine semnul Meu, cuvântul Meu cel scris pe fruntea şi pe trupul tău,** fiindcă Eu mereu te-am învăluit în taina cuvântului Meu cel dătător de viață, şi taina aceasta se va lăsa descoperită în ziua mărturiilor, şi tu te vei vădi dacă ai ascultat sau dacă n-ai ascultat de Învățătorul tău. O, nu te supăra pe Mine că-ți cer să fii ca Mine, căci cei prin care Eu Mă voi vedea, vor fi asemenea Mie atunci, şi iată, te rog plângând, ia lacrima Mea şi pune-o la inimioara ta şi să nu-ți fie ruşine cu Dumnezeu pe pământ, ci să-ți fie ruşine cu diavolul şi cu

lumea lui cea largă, iar de Dumnezeu caută să ai temere sfântă, căci cel fără temere de Dumnezeu păcătuieşte numaidecât, iar păcatul, odată făcut, te duce apoi în nepăsare de suflet şi de curățire de păcat şi te lasă neputincios pentru ridicarea ta, măi tată.

O, poporul Meu cel hrănit din cer pe pământ! Sfinţeşte-te, tată, şi nu te ruşina să fii sfânt pe pământ. O, fiilor, **curățiți-vă inimile şi sufletele şi trupurile** şi lăsați-vă spre veşnicie cu viața, căci **Eu, Domnul, Mă pregătesc să aşez pe pământ veşnicia, tată, şi să vă cuprind în ea dacă Mă veți asculta.** O, Mă doare să văd în viața ta şi în casa ta şi în curtea ta neascultare de Dumnezeu şi de venirea Lui la tine, poporul Meu.

O, fiule care încă nu asculți de pasul venirii Mele la tine cu veşnicia! Scoate, tată, din casa ta şi din curtea ta tot ce Eu am zis că nu încape la Mine. Nu te supăra pe Mine că-ți cer să fii sfânt în tine şi în jurul tău. Plânge pământul, tată, după veşnicie pe el. **S-a umplut pământul de ucideri, iar Eu i-am spus la început omului să nu ucidă**, şi apoi i-am spus celelalte păcate la care ajunge omul prin ucidere. Sunt şapte mii de ani de atunci, şi omul încă dă să nu înțeleagă ce i-am spus Eu lui să nu facă. Mă aplec plângând înaintea ta, poporul Meu cel de demult al Meu, căci te-am strâns la izvor ca să plâng cu tine şi să te rog să Mă asculți. **Opriți-vă de la ucidere, fiilor! Opriți-vă de la carne, tată! Nu mai mâncați carne, tată! Şi dacă nu vă veți opri, veți rămâne cu mâinile pline de sângele cel de la ucidere şi vă va ajunge spaima în care mor sub mâinile voastre vietățile ucise de voi ca să le mâncați şi ca să vă faceți lor mormânt, şi vă veți umple de bolile cele de la durerile pe care Eu, Domnul, le trimit acum pe pământ peste toți oamenii care ucid vietate cu suflet în ea pentru ca să mănânce carnea ei. O, nu mai mâncați carne, tată!** (Vezi tema: „Ce spurcă pe om, ce intră sau ce iese din el?”, n.r.) Fiecare să mănânce de la mama lui, fiilor. Nu mai amestecați trupurile, nu mai faceți acest păcat atât de mare, tată, căci de la acest păcat greu, a bătut de la începutul lumii peste om viforul duhului desfrânării şi al părăsirii de Dumnezeu apoi pentru pofta cea din om. Eu când am făcut om din om, aşa cum ar fi fost să se înmulțească omul, am lucrat altfel, am lucrat ca Dumnezeu, şi am luat din bărbat pe femeie pe când bărbatul dormea adânc, şi am umplut locul înapoi cu carne şi am făcut om din carnea luată din om. Am făcut aşa fiindcă atunci când l-am zidit pe om, l-am zidit să fie bărbat şi femeie, şi apoi am arătat că aşa l-am zidit. Pe când cei doi erau un singur trup, nu era păcatul cel doborâtor în trupul omului, dar când am făcut două trupuri din trupul cel unul, atunci omul L-a depărtat pe Dumnezeu pentru trupul său şi s-a făcut pe sine dumnezeu peste sine, iar Eu de atunci plâng doborât de om, plâng fără casă şi plâng de şapte mii de ani, şi am spus că vulpile au vizuine, iar păsările, cuiburi, dar Eu n-am unde să-Mi plec capul şi să Mă odihnesc, căci omul M-a pedepsit la neodihnă şi la plâns, poporul Meu. (Vezi „Taina omului şi a femeii”, n.r.) **O, tată, nu mai mânca de la animal; nu mai mânca nici animal, nici mâncare de la animal. Nu mai mâncați carne, fiilor!** Mâncați de la pântecele cel sfânt, pe care Eu l-am făcut să vă dea vouă laptele lui. Mănâncă, fiule, ceea ce am zis Eu în rai să mănânce omul şi fă-te sfânt, tată, şi nu mai sta aşa cum stai tu, că vine Domnul la tine cu sfinții, tată. Învață-te să primeşti şi să odihneşti pe Domnul, că e pribeag şi e obosit Domnul tău, fiule scump. O, tu eşti poporul venirii Mele când vin de la Tatăl, acum, a doua oară, şi pentru aceasta sfinţeşte-te, şi sfânt să fii mereu, poporul Meu. O, nu iubi viața cea trecătoare, şi învață să te foloseşti de ea numai pentru Dumnezeu, iar pentru tine nici un strop să nu iei din ea, că largă este calea cea cu păcat. Dă-te Domnului, căci Domnul S-a dat ție şi te-a luat la sân ca să te crească sfânt, poporul Meu. O, iubeşte, tată, adunarea ta la sărbătorile cereşti în grădinile cele sfințite de Mine, şi dor şi tot mai dor să-ți fie să vii să te întâlneşti cu Mine în cuvânt şi în slavă de cuvânt. Nici un fel de deşertăciune şi de vorbiri deşarte să nu aduci în grădinile sfințite de Mine pentru sfinți şi pentru Mine şi pentru tine cu Mine pe pământ, ci să te aduci pe tine Mie, fiule, şi să stai la împodobit, hrănind tu Duhul Meu Cel iubitor de fii

curați și sfinți și ascultători, că vreau să iau de peste tine toată durerea, toată rana, toată apăsarea, tată, și să te cuprind apoi în duhul veșniciei, că mult și de prea mult timp aștept să am un popor care să Mă legene în durerile Mele de la om și să Mă mângâie în leagănul iubirii lui de Dumnezeu, așa cum și Eu îl mângâi pe el în leagănul așteptării Mele cu răbdare și cu iubire și cu povață peste el și după el.

Desparte-te de lume, poporul Meu! E vremea, tată. Scoate-o pe ea din inima ta și ia-Mă pe Mine în tine, căci Eu sunt Domnul Dumnezeul tău. Să nu te temi că-ți este greu cu Mine și cu viața Mea în tine. Teme-te de viața de care tu nu poți să te desparți, căci iată cât te-a însemnat ea pe tine în trup și în duh! **O, fă-te locaș al Meu**, fiule atât de așteptat de Dumnezeu! Te-am hrănit, tată, cu mare așteptare după tine. Nu vei avea cum să te furișezi de locul tău de lângă Mine atâția ani cât ai mers pe cale cu Mine ascultând glasul Meu de peste tine.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Adormirii Maicii Domnului, din 28-08-2007

***

O, Mi-am pus deoparte grădinița cuvântului Meu și apoi Mi-am sfințit-o și apoi Mi-am zidit în ea chivotul ei și am numit-o pe ea Sfânta Sfintelor Mele, tată, și am făcut această lucrare acum șaisprezece ani. O, fiilor din grădină, am avut atunci lângă voi pe arhiereul Meu din vremea aceasta, (Irineu Bistrițeanul, n.r.) pe care Eu, Domnul, l-am luat dintre cei de azi slujitori de biserică și l-am pregătit și i-am curățat inimioara și am pus în ea duhul credinței sfinte, și am lucrat atunci peste el prin surioara lui Verginica, iar el a primit cuvântul Meu prin ea și s-a așezat lângă voi și M-a ascultat, tată, și Mi-a așezat apoi biserica Mea cea vie, și de atunci Eu, Domnul, v-am avut pe voi străjeri ai Mei, v-am avut în calea cuvântului Meu când el vine cu norii și se lasă auzit peste grădină, și am lucrat de atunci mult, mult cuvânt, tată, și mult v-am pregătit Eu pe voi și încă vă pregătesc și încă Îmi nasc și Îmi cresc un popor, ca să am popor pe pământ acum, când vin cu atâta minune de împlinire a cuvântului ieșit din gura Mea, cuvânt care se împlinește, fiilor copii. O, mânuța lui Verginica Mi-a scris mult cuvânt după ce Eu am făcut-o pe ea vasul coborârii Mele, trâmbița cea de dinaintea venirii Mele, și apoi ea a pregătit mâna surioarei ei, de a scris și aceea mai mult cuvântul Meu și al ei, cuvânt de pregătire apoi peste voi, tată, și apoi, acum, iată, iarăși mult de tot, **mult cuvânt Îmi las peste voi ca să-l așezați în carte și ca să fiu Eu Cuvântul lui Dumnezeu peste pământ, precum este scris în Scripturi să lucrez în vremea aceasta a numelui Meu cel nou și a cuvântului Meu cel nou, care se face râu tot mai mare, râul vieții, fiilor copii,** și frumoasă este lucrarea cuvântului Meu din zilele acestea, și dulce ca un tată Mi-am pregătit-o, și așa Mi-am gătit Eu cale spre om când a venit acum vremea să Mă fac iarăși cuvânt peste pământ, așa cum am lucrat acum două mii de ani de Mi-am lăsat cuvântul Evangheliei Mele cele de atunci prin ucenicii Mei cei de atunci. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea de șaisprezece ani de la târnosirea Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, din 12-12-2007

***

O, țara Mea de la sfârșit de timp, tu ești taina patriei cerești, fiindcă Eu am în mijlocul tău izvorul râului vieții, cuvântul Meu, care curge din tine peste pământ, Ierusalimul Meu cel nou ales, cetatea Mea, din care curge legea sfințeniei peste pământ, precum este scris, numai s-o ia pe ea popoarele și să le fie ea cărare a lor spre Dumnezeu și viață a lor înaintea Mea apoi. Îndemn la sfințenie las peste tine, țara Mea, căci scris este: ***«Cel ce păzește poruncile Mele, va cunoaște că acest cuvânt de dor înseamnă Dumnezeu, Care vine spre om ca să-l cheme pe el de la moarte la viață».*** Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica fiului risipitor, din 24-02-2008
***

Intru în carte cu duhul învățăturii de viață, copii străjeri în calea cuvântului Meu. Învățătura Mea pentru om este râu care nu seacă, ci curge şi adapă pe cei însetați şi, iarăşi, răzvrăteşte şi neliniştеşte pe cei necredincioşi, pe cei ce nu vor să se despartă de păcat. **Râul Meu de cuvânt însă curge şi nu stă din curs, şi se apropie de om pentru vindecarea lui** aşa cum M-am apropiat Eu de cel pătimaş cu patimă lungă de treizeci şi opt de ani şi i-am grăit spunându-i: ***«Vrei să te faci sănătos?»,*** iar el Mi-a răspuns: ***«Vreau, Doamne, dar n-am pe nimeni, iar când îngerul vindecării coboară şi tulbură apa pentru vindecarea celui ce intră întâi în ea, altul se coboară înaintea mea».*** Atunci Eu i-am poruncit lui: ***«Scoală-te, ia-ți patul tău şi umblă!»,*** şi el a umblat, căci s-a făcut sănătos.

O, poporul Meu, o, popor al cuvântului Meu de azi, tot cuvântul Meu se năştea din tot ceea ce întâmpinam în față atunci şi apoi, din tot ceea ce era în oameni şi în ucenicii Mei atunci şi apoi. Aşa şi azi lucrez, căci Eu nu vorbesc de la Mine Însumi. Omul însă nu este ca Dumnezeu în grăirea sa. Omul vorbeşte de la sine şi nu este sigur de ceea ce spune, căci el nu este cunoscător ca Dumnezeu, ci este ca omul, iar omul este neputincios. Omul care nu vorbeşte de la Dumnezeu pe pământ este om mincinos, pentru că omul este neputincios pentru el şi pentru om chiar şi când crede el că poate.

…L-am tămăduit pe cel pătimaş de treizeci şi opt de ani şi apoi l-am întâlnit iarăşi şi am zis: ***«Iată, te-ai făcut sănătos. Nu mai păcătui, ca să nu ți se întâmple ție şi mai rău».*** O, poporul Meu, omul nu trebuie să creadă că poate, căci voința pentru toate stă la Dumnezeu şi nu la om, iar omul trebuie să nu păcătuiască dacă voieşte să vrea Dumnezeu pentru el. **Nimeni, nimeni şi nimic nu-i poate face rău omului decât păcatul lui, păcatul din el, pentru care nimeni şi nimic nu are vină în afară de el întru totul**. O, n-ar mai fi duh de judecată între om şi om dacă omul ar vrea să creadă desăvârşit ceea ce Eu am spus acum despre vina omului cea de ieri şi cea de azi şi cea de mâine, şi atunci ar avea omul umilință şi nu judecată în el. Vai celui ce nu are cine să-i îndrepte viața şi vina şi să-l împace cu Dumnezeu, căci omul singur nu poate face aceasta, de vreme ce este vinovat de păcat, ci îi trebuie mijlocitor pentru vina lui, pentru viața lui, pentru patima lui, şi iată, numai umilință în toată clipa îi trebuie lui pentru vindecarea lui de păcat, şi apoi îi trebuie iubire pentru Dumnezeu, iubire mare, căci femeii păcătoase i s-au iertat păcatele numai pentru că a iubit pe Dumnezeu cu putere, cu putere multă, tată. O, iată ce face iubirea pentru Dumnezeu în om! **Cel ce iubeşte mult această lucrare de cuvânt, lucrarea Mea de venire iarăşi cu salvarea din păcat a omului, i se iartă lui păcatele numai pentru atât, numai să văd Eu la el toate câte erau în inima femeii păcătoase, care a venit după Mine cu lacrimi de pocăință şi cu iubire fără margini pentru ființa Mea, pentru lucrarea Mea peste om, şi fericit este la Mine cel care Mă cunoaşte şi Mă urmează apoi cu multă iubire, după ce M-a aflat în acest izvor, cu care Eu vin acum pe pământ.** Amin.

O, poporul Meu, a venit clipa să-ți spun ție, tată, un cuvânt cu putere, şi iată ce-ți spun: **voi, cei care ați crezut şi credeți şi veți crede în lucrarea Mea de cuvânt, purtându-vă după Mine prin ea, prin glasul ei învățător pentru viața din om, iubiți-Mi mult aceşti copii prin care trec ca să vă hrănesc pe voi cu multul Meu cuvânt de iubire şi de înviere, şi vi se vor ierta vouă păcatele numai pentru atât, tată,** căci sarcina Mea de peste ei este grea, şi ei trebuie iubiți cu toată inima din om, şi nicidecum să-i învinuiți pe ei vreodată pentru rătăcirea inimii din creştin, ci trebuie primiți de creştin pentru ca să se vindece el de rătăcirea lui şi să nu cadă prin ea, că iarăşi spun**: nimeni şi nimic nu-i poate face rău**

omului decât păcatul din el, pentru care nimeni şi nimic nu are vină în afară de el întru totul. Eu i-am spus celui pătimaş de treizeci şi opt de ani după ce l-am vindecat prin cuvânt: ***«Dacă te-ai făcut sănătos, nu mai păcătui, ca nu cumva să ți se întâmple ție şi mai rău»***, dar mai întâi l-am întrebat pe el: ***«Vrei să te faci sănătos?».*** L-am văzut pe el venind mereu la apa vindecării prin venirea îngerului peste ea, **şi nădejdea lui în Dumnezeu îl aducea mereu la locul vindecător,** dar era pătimaş şi nu putea singur să intre în apă când ea se tulbura la venirea îngerului care vindeca. L-am vindecat pe el prin cuvânt, poruncindu-i: ***«Ia-ți patul tău şi umblă!»***, şi la porunca Mea el a umblat, şi s-a făcut sănătos în clipa aceea. O, aşa se naşte cuvântul Meu peste pământ, dar omul nu este ca Dumnezeu întru grăirea sa, pentru că el vorbeşte de la sine şi nu este cunoscător ca Dumnezeu, ci este ca omul, şi de aceea omul nu ştie taina vindecării lui şi a puterii lui, taină care stă în Dumnezeu pentru om şi nu în om, şi de aceea Eu, Domnul puterilor şi al milei, vin şi îl întâmpin pe om ca să-l fac să Mă cunoască şi să Mă iubească şi să Mă urmeze apoi cu mare iubire, şi pentru ca să-l vindec Eu apoi de toate păcatele lui, pentru iubirea lui de Dumnezeu, iubire cu lacrimi, iubire cu putere în ea, poporul Meu. Amin.

Cobor pe pământ cuvânt de viață şi îl chem pe om la Mine, îl chem de la moarte la viață, că n-are cine să-l vindece de moarte pe om pe pământ. Omului îi trebuie umilință şi iubire, cu care să vină să-Mi spună: „**Doamne, de voieşti, poți să mă curățeşti“,** iar Eu să-i spun lui atunci: „**Voiesc, curățeşte-te!“.** Umilința îl ajută pe om să vină la Mine, iar iubirea îl face să creadă şi să se vindece, şi aşa îl ajut Eu pe el de la moarte la viață, dar dacă omul nu are putere de trezire nu se scoală să vină, ci rămâne pătimaş bietul de el.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a patra după Paşti, a slăbănogului, din 18-05-2008

***

Glasul Domnului este cel ce grăieşte şi se face râu de cuvânt peste pământ. **Râul vieții se numeşte cuvântul Meu, care curge din gura Mea în zilele acestea**, iar cel ce bea din el nu mai însetează după nimic, ci numai după Dumnezeu. Amin.

Mă las peste pământ cu praznic de Bobotează. **Intru în carte cuvânt, şi prin el Mă aşez pe tron şi împărățesc, căci tronul pe care Eu stau Împărat cu împărăție care nu cade este inima omului credincios, care împlineşte porunca iubirii de Dumnezeu.** Eu aşa am fost Împărat, şi tot aşa sunt şi azi, căci împărăția Mea cu omul nu este ca pe pământ, şi este precum în cer aşa şi pe pământ. Amin.

Pace vouă, cei ce-Mi aşezați în carte cuvântul rostit de gura Mea! Când gura Mea grăieşte se deschid urechile voastre şi aşa intru Eu în carte, şi **ca un Păstor bun păstoresc noroadele cu acest toiag**, şi cu el Mă ating de ape în zi de Bobotează şi pun în ele Duh Sfânt, spre curățirea omului cel credincios, căci **cuvântul Meu este toiagul de păstorire**, şi cu el curăț inima omului şi Mă dau lui Împărat şi Mă aşez pe tron şi împărățesc, şi aşa am Eu împărăție pe pământ, şi sunt Împăratul celor ce Mă iubesc şi se dau Mie împărăție, şi sunt Împăratul Păstor.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Botezului Domnului, din 19-01-2009

***

O, să fie drept la suflet omul, şi aşa va avea el călăuză pe Duhul Sfânt Mângâietorul, Care are milă şi duioşenie prin lucrarea Sa de peste om. Inima înfrântă şi smerită este calea lui Dumnezeu spre om; ea nu cade de pe cale, căci Domnul o sprijineşte pe ea. Eu pentru aceasta am venit pe pământ, poporul Meu. Am venit pentru cei blânzi şi smeriți

cu inima, pentru cei miloşi şi duioşi cu duhul, pentru cei cu inimă de tată şi de mamă pentru făptura cea căzută şi neajutorată pe pământ, căci omul este căzut pe pământ între tâlhari de suflet. **Cu duh milos şi duios Îmi aşez mereu pe pământ cuvântul învierii omului, căci izvorul Meu de cuvânt este râul vieții, şi îi dau omului să bea din el dacă el voieşte să ia.** Eu pentru aceasta M-am făcut cuvânt peste pământ, poporul Meu, şi aceasta voiesc să lucrez Eu cu tine înaintea noroadelor. Păstrează-te, tată, în duh de credință ca să poți crede de la Dumnezeu, şi apoi păstrează-te fără de păcat, căci păcatul invidiei pe Dumnezeu şi pe cei asemenea Lui la milă şi la duioşenie, acest păcat i-a căzut pe mulți din bărcuța Mea cea cu fii duioşi în ea.

…O, pace vouă, fiilor! M-am umplut de mângâiere şi de bucuria cea de la ea că am putut să grăiesc vouă în zi de învățătură. Fiți fără de cârtire, iubitori de Dumnezeu şi de frați, şi aceasta vă va întări în veghe, fiilor. Cei frumoşi la inimă şi la cuget, aceia sunt cei ce ştiu să vegheze, iar Eu vă dau învățătură mereu, mereu, şi Mă mângâi, Eu şi cei din cer, când grăiesc vouă pe pământ. Nu e multă vorbirea Mea, ci e puțină, fiilor. Cuvântul Meu are în el viață şi nu e multă viața, ci trebuie mai multă, şi înmulțiți-o în voi de la cuvântul Meu, fiilor. **Masa Mea cu voi e statul Meu pe pământ cu omul, e venirea Mea iarăşi de la Tatăl la om. Amin.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Întâmpinării Domnului; Duminica fiului risipitor, din 15-02-2009

***

O, citiți cartea Evangheliei Mele celei de atunci, voi, cei de pe pământ! Nu luați să citiți numai şi numai pe cele scrise de oameni. Luați şi cuvântul Evangheliei Mele şi veți găsi în ea calea, adevărul şi viața, care vă vor face liberi. Închinați-vă cu semnul sfintei cruci şi cereți înțelepciunea cea de la Dumnezeu şi apoi citiți cartea Evangheliei Mele şi vă veți vedea descoperiți de ea şi o veți iubi, căci cuvântul Meu este duh dătător de viață şi alungă din om necredința şi nepăsarea şi aduce în locul acestora calea, adevărul şi viața. O, căutați să-Mi faceți bine, ca să vă pot numi binecuvântații Tatălui Meu, căci dureros va fi pentru cei ce vor auzi în ziua Mea de slavă când Eu voi spune celor ce nu M-au iubit: ***«Duceți-vă de la Mine, voi, cei blestemați, în focul cel veşnic, gătit diavolului şi îngerilor lui, căci am fost flămând şi însetat, străin şi gol, bolnav şi închis în temniță şi nu M-ați slujit»***. O, căutați să înțelegeți ce înseamnă să-L iubiți şi să-L slujiți pe Dumnezeu pe pământ. Cereți de la El înțelepciunea aceasta, căci din pricina lipsei de Dumnezeu din om nu înțeleg oamenii pe Dumnezeu aşa cum este de înțeles taina iubirii de Dumnezeu şi slujirea cea pentru ea. **Iată, Eu, Domnul, sunt pe pământ cu tronul Meu de învățătură, de pe care judec faptele vieții omului ca să ia omul înțelepciune din cuvântul Meu. Râul vieții este cuvântul Meu din mijlocul neamului român, şi aşa se împlineşte pe pământ taina cea din Scripturi a râului vieții,** iar de o parte şi de alta a râului creşte pomul vieții, creşte Dumnezeu în oameni şi face rod Domnul şi Îşi face ucenici spre tămăduirea neamurilor, precum este scris. Eu nu strig tare în piețe, ci lucrez minunat, numai să vină omul cu credință şi să bea şi să ia şi să împartă şi să curgă acest râu spre învierea multora, că iată, morții din morminte saltă de înviere şi mărturisesc, iar Eu sunt cale a mărturisirii lor, căci au fost pomeniți acum, în ziua care a trecut, pe jertfelnicul Meu de nou Ierusalim, şi au fost sloboziți să vină să stea la masa poporului Meu, la masa bisericii Mele, la masa nunții Mele cu mireasa Mea.

…– O, fii ai oamenilor! Voi, cei de pe pământ, auziți glasul celor din morminte, sloboziți de Mine, Domnul, ca să grăiască în ziua lor de pomenire! Precum sfinții au zile de pomenire pe pământ, aşa au şi cei adormiți, căci aşa este lucrarea bisericii, şi e vremea când cei din morminte aud glasul Fiului lui Dumnezeu, glasul Meu cel de azi, care apropie sfârşitul

veacurilor şi începutul cel nou al tainelor lui Dumnezeu. Eu, Domnul, sunt plin de milostivire pentru cei în suferință şi **vin Mântuitor pe pământ pentru cei vii şi pentru cei adormiți, care aud glasul Meu mai mult decât cei vii**, căci cei vii îşi astupă urechile ca să nu audă de la Domnul şi să se întoarcă de la căile lor şi ca să-i vindec Eu pe ei de ei. Eu, Domnul, sunt calea omului spre Dumnezeu. **Mă strecor cuvânt spre oameni pe pământ, şi va fi curând, curând să umble neamurile întru lumina cetății cuvântului Meu cea din mijlocul neamului român, şi se vor încălzi sub făclia ei împărații pământului, căci făclia ei sunt Eu, Mielul şi Cuvântul Tatălui, şi aşa Mă voi arăta că sunt în ziua Mea de mărire. O, veniți spre izvorul râului vieții, izvor limpede, o, fii ai oamenilor!** Veniți, fiilor, şi faceți-vă fii ai lui Dumnezeu pe pământ, căci Domnul este Stăpân în cer şi pe pământ, şi pe al Lui pământ locuiți voi! Veniți, veniți, fiilor, şi cunoaşteți pe Domnul! Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica înfricoşatei judecăți, din 22-02-2009

***

O, Eu ies în calea ta, omule, ies cu izvorul Meu ca să-ți dau din el să bei şi să simți răcoarea şi dulceața şi viața şi tămăduirea ta în el. Ia şi bea şi te vindecă de cele dinăuntru ale tale, pe care le-ai luat din mâna Mea şi te-ai făcut stăpân pe tine, şi tu nu-ți iubeşti viața dacă faci aşa, şi tu nu-L iubeşti pe Dumnezeu dacă faci aşa. O, dă-te Mie, tată, ca să te tămăduiesc, căci iată, îți dau doctorie ca să te curățeşti, şi apoi Eu să Mă aşez şi să Mă odihnesc întru cele dinăuntru ale tale, curate de păcat, curate de vicleşug şi de deşertăciune şi de moartea cea de la ele. O, aşa l-am învățat Eu şi aşa îl învăț pe poporul Meu, cel ce vine la izvorul Meu cel de cuvânt, şi iau din izvor şi îți dau şi ție, omule de pe pământ, iar tu auzi-Mă, tată, auzi-L pe Domnul cum te strigă ca să-ți dea de la El ceea ce tu nu poți să-ți dai.

Dar tu, neam român, pe tine te doresc mult al Meu să fii, şi voii Mele aplecat să fii, căci **alegerea ta cea pentru mântuirea cea de la Mine a omului e mare, e de la Tatăl alegerea ta,** şi satana ştie şi-ți pune gând rău, că e supărat pe Mine şi pe tine pentru căderea lui din cer, dar tu eşti mâna Mea de biruință şi dau să-ți spun aceasta şi dau să te fac să Mă auzi ca să te tămăduiesc de satana, tată, că el vrea să-şi desfacă cortul său în tine, iar **tu eşti muntele Meu cel sfânt din pricina cuvântului Meu, care curge în tine izvor peste pământ, acum, şi se face râu al vieții ca să adape pământul în lung şi în lat, căci Duhul Meu poate aceasta.** O, neam român, o, tată, te povățuiesc cu dor: **acest soi de demoni nu ies din tine decât cu post şi cu rugăciune, tată.** Am pe poporul cuvântului Meu în mijlocul tău şi l-am pus pe el la lucrul mântuirii tale, dar scoală-te şi tu şi crede, tată, şi scutură de pe grumazul tău jugul pe care dă satana să-l pună acum spre batjocura ta. Nu uita că strămoşii tăi puneau peste ei înaintea Mea zile sfinte, zile de post şi de strigare la Dumnezeu şi îşi puneau păzitori sfinții şi îngerii şi veneau sfinții şi biruiau pentru ei, pentru neamul tău, țara Mea. Mila Mea te roagă să înveți şi să asculți, că iată, **te vestesc pentru zile de post şi de strigare către cer, căci mama Mea Fecioara se aşează înaintea Mea pentru tine cu strigare nouă ca să nu te prăbuşească pe tine în țărâna pământului satana. Aşez în mijlocul tău zile numite de post şi de strigare la cer, ultimele trei zile ale lunii florilor, (luna aprilie - n.r.), şi te învăț, tată, să aprinzi candele şi să pui în ele scrisă rugăciunea ta şi să scrii aşa: „Izbăveşte, Doamne, neamul român de satana şi de lucrarea lui cea neagră, cu care dă să ne despartă de Tine şi de izbăvirea noastră cea de la Tine. Fii pentru noi biruitor, căci zilele grele sunt şi nu se văd. Învață-ne bunătatea, învățătura şi cunoştința, căci mai înainte de a fi umiliți am greşit, şi de aceea dă-ne putere să păzim cuvântul Tău şi scoate-ne Tu de sub mâna satanei, căci Tu eşti Mielul Tatălui şi este scris să biruieşti. Amin“.** (Vezi: „Necazul cel mare”, n.r.)

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Izvorul tămăduirii, din 24-04-2009

***

Cu duhul plin de duioşie şi de milă şi de grijă părintească, aşa cobor Eu, Domnul, cuvântul Meu peste pământ pentru poporul Meu de azi din mijlocul neamului român. Se tot încearcă săgeți dureroase spre locul şi taina coborârii cuvântului Meu din zilele acestea, dar Eu merg înainte cu iubire şi cu durere, iar **taina coborârii cuvântului Meu nu stă din cursul ei, căci râul vieții este cuvântul Meu peste pământ şi peste om, iar cine bea din el, crezându-l şi iubindu-l de lucrare a vieții lui şi de cale a Mea printre oameni, acela va fi biruitor lângă Mine şi Mă voi arăta cu el înaintea multor noroade necredincioase care-şi risipesc viața, nedându-o lui Dumnezeu, Cel ce este viața oamenilor.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a treia după Rusalii, din 28-06-2009

***

...Voi sta cu poporul în sărbătoare pentru mama Mea Fecioara la izvor şi îl voi învăța pe el statul cu Dumnezeu, mersul cu Dumnezeu şi lucrul cel pentru mântuirea lui. Mă voi strânge cu el la izvor şi Mă voi umple de iubire şi aşa voi rosti lui fericirile cele pentru el, pentru cei credincioşi venirii Mele de azi cu slava cuvântului Meu, care de la Tatăl purcede şi se vesteşte prin gura Mea şi se face izvor de viață dătător, **şi această colină se cheamă noul Meu Sion, piatra din care izvorăşte şi curge izvorul Meu peste pământ, râul vieții, din care voiesc cu dor să bea tot mai mulți, spre bucuria Tatălui şi a Mea şi spre împlinirea Scripturilor de nou Ierusalim peste pământ, nume care va sta înaintea Mea pentru cetatea Mea cea sfântă, precum este scris despre ea în Scripturile pe care numai Eu, numai Eu voiesc să le împlinesc, şi după voia Mea să le împlinesc. Amin.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Schimbării la față a Domnului, din 19-08-2009

***

O, pace ție, popor al izvorului cuvântului Meu din zilele acestea peste pământ, căci izvorul Meu curge peste tine şi se împarte în lături pentru viața oamenilor pe pământ, şi apoi în cer pentru ei. Sunt Domnul Iisus Hristos, şi M-am făcut peste voi izvor, fiilor. **Împlinesc în mijlocul vostru proorocia Scripturii cea de cer nou şi de pământ nou şi de Ierusalim nou, şi toate prin râul vieții, care curge din Mine şi se face cuvânt peste voi pentru voi ca să-l împărțiți voi de la Mine apoi fiilor oamenilor**, care nu dau să părăsească acest veac trecător şi să iasă din el şi să vină la Mine ca să le dau Eu ce am bun pentru om, căci pe pământ nu este nimic, nimic bun pentru om, şi omul piere prin bucurii, prin amăgiri şi îşi dă numai cu stânga omul. Izvorul Meu de cuvânt de peste voi este plânsul Meu după om, iar lacrima Mea spală, fiilor, spală omul la minte şi la inimă apoi, dacă el se apleacă să bea din el şi să cunoască lucrarea dorului de Dumnezeu, lucrarea dragostei de sus în om. O, voi sunteți osteniți pentru Mine mereu, tată, că iată, **v-am dat de veste să vă gătiți frumos pentru slava Mea cu voi, ca să mergem în călătorie şi să stăm înaintea oamenilor pentru lucrarea Mea cu voi peste oameni, fiilor.**

...M-am slăvit acum în voi înaintea oamenilor, o, fii ai cuvântului Meu de azi, şi Mă voi slăvi în ei înaintea voastră prin lucrarea Mea cu voi, căci mulți se vor scula din păcatele lor şi îşi vor înnoi viața şi vor lua din râul cuvântului Meu de la voi şi se vor spăla în el şi vor vedea cu ochii lor mântuirea cea de la Mine, şi fericiți sunt şi vor fi cei ce cred prin cei credincioşi Mie cuvântul Meu de azi, cuvântul Tatălui şi al Fiului şi al Duhului Sfânt, în a cărui nume se închină lui Dumnezeu cei ce cred prin cei credincioşi Lui. Amin. Acest nume, Tatăl, Fiul şi Duhul Sfânt, este numele în care se botează cei ce cred, şi aşa s-a aşezat pe pământ numele şi semnul sfintei cruci pe trupul celor

credincioşi, care îşi închină trupul cu acest nume, cu mâna dreaptă, cu trei degete ale ei, pe frunte, pe piept, pe umărul drept şi pe cel stâng, însemnându-se ei cu moartea şi cu învierea Mea prin cruce. Amin.

Eu sunt Cel ce sunt, şi am stat cu voi în mijlocul oamenilor, şi numele Meu de peste voi se cheamă Cuvântul lui Dumnezeu, numele lui Iisus Hristos la sfârşit de timp. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Înălțării sfintei cruci, din 27-09-2009

***

Cuvântul lui Dumnezeu la Cetatea Sfânta Noul Ierusalim. www.noul-ierusalim.ro

(Sublinierile cu caractere îngroşate aparțin redactorului.)

(Vezi reportaj Noul Ierusalim . http://video.google.com/videoplay?docid=-7606759667060485078)

Alte teme:

Semnul Fiului Omului
Cartea Mielului
Judecata
Ca fulgerul care iese de la răsărit, aşa este venirea Domnului
Proorocul mincinos şi ecumenismul
Ca în vremea lui Noe
Enoh şi Ilie
Cerul – scaunul de domnie, pământul – aşternut picioarelor – omul îndumnezeit
Schimbarea sărbătorilor şi lepădarea de credinţă
Despre post
Despre botez
Slava Domnului
Focul apocaliptic
Venirea în chip văzut
Ziua Domnului
Despre chipul cioplit
Calul alb apocaliptic
Împărăţia de o mie de ani

***